

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

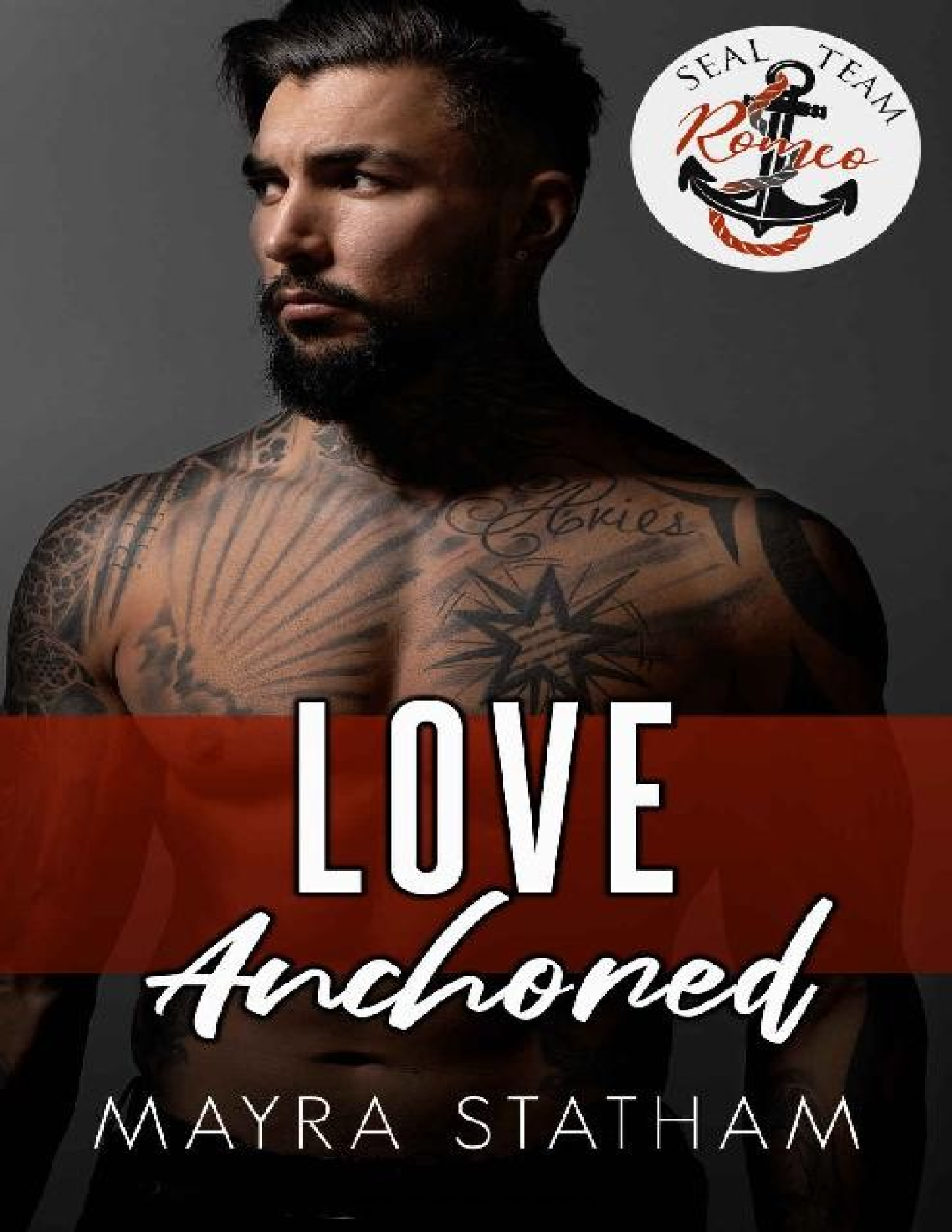
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

LOVE

Anchored

MAYRA STATHAM

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

AŞK DEMİR ATTI

MAYRA STATHAM

İÇİNDEKİLER

[Okuyucu Yazısına](#)

[NotTanıtım](#)

1. [Cooper Briggs _](#)
2. [Crystal Sanchez](#)
3. [Cooper](#)
4. [Cooper](#)
5. [Cooper](#)
6. [Kristal](#)
7. [Kristal](#)
8. [Cooper](#)
9. [Kristal](#)

[Sonsöz](#)

[Cooper'ın kardeşini tanıyın! Shiver](#)

[His Timbers'a Gizli Bakış](#)

[Mayra Statham tarafından yazılan diğer Seal Team](#)

[ROMEO göz atın](#)

[Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında](#)

Telif Hakkı© 2022 Mayra Statham tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer bazı ticari olmayan kullanımlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez. Bu bir kurgu eseridir.

İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kapak Tasarımı: Jada D'Lee

Tasarımları Kapak Resmi: Deposit

Fotoğrafları

Düzenleme: Diamond in the Rough'dan Julia Goda

Düzenleme Formatı: Alluring Write Productions'tan KL

Donn

✿ Vellum ile oluşturuldu

OKUYUCUYA NOT

SEAL Team Romeo'nun adamlarıyla tanışın. Bu savaşçılar iş başında ülkelerine hizmet ediyor, masumları koruyor ve genellikle kışlarına tekme basıyorlar. Zorluk ya da tehlike ne olursa olsun, her zaman birbirlerini kollarlar. Dünyayı kurtarmakla o kadar meşguldüler ki aşkı bulamadılar. Ta ki şimdiye kadar.

İzindeyken, her biri kendi eşiyle tanışmak üzeredir. Bu SEAL'lar sıkı savaşır... ve daha sıkı severler. İster komşu kızı, ister giden kız olsun, doğru bir Romeo'nun kalbini ele geçirdiğinde, ömür boyu onun olur.

En sevdiğiniz instalove yazarlarının kaleminden Mayıs ayında çıkacak olan bu kısa ve ateşli romans serisinde SEAL Team Romeo'ya aşık olmaya hazır olun.

BLURB

İçimdeki tek bağılılık Seal Team Romeo'ya. Silah arkadaşlarım sağda solda aşık oluyor olabilir ama ben öyle değilim. Hak ettiğim bir molada, bir bara gittim. Bir içki ve gecenin tadını çıkaracak güzel, sıcak bir vücut arıyordum.

Bulduğum şey çok daha fazlası.

Crystal Sanchez ihtiyacım olduğunu hiç bilmediğim her şey ve ondan vazgeçersem lanetleneceğim. Benim bir oyuncu olduğumu düşünebilir ama bu ondan önceydi. Çünkü bir bakışıyla aşk beni yerime mıhlıyor. Dünyada evim diyebileceğim, ait olduğum tek yer o

Sadece onu, benim de onun evi olabileceğime inandırmam gerekiyor.

DEDİKASYON

*Sevgi, hayatta bir dayanak noktası bulmanıza yardımcı olsun.
Ait olunacak bir yer.*

BİR

COOPER BRIGGS

I Eşyaları spor çantama tıktırdım, gitmeye o kadar hazırdım ki komik bile değildi.

"Bu izin için bir planın var mı Coop?" Remy, dostum ve aynı zamanda Ben toplanmaya devam ederken ekibimiz için istihbarat istedi. Omzumun üzerinden ukalaca sırttım.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordum. Dudaklarında sinsi bir gülümsemeyle başını salladı.

"Dostum, sakin nasıl hâlâ düşmedi anlamıyorum," diye mırıldandı o da toparlanırken. Ama bu konuda daha düzenliydi. Düzenliydi.

"Eldiven yoksa aşk da yok, Rem!" Göz kırptım, o da başını salladı. "Bu boktan bı kacaksın."

"Bundan şüpheliyim," diye mırıldandım nefesimin altında.

Kalpli ve çiçekli bir tip değildim. Hem de hiç. Otuz altı yaşımda kendimi oldukça iyi tanıyordum. Belki de ağabeyimi ve beni kariyerini ilerletmek için her adımda dünyanın dört bir yanına taşıyan bekâr bir denizci baba tarafından büyütüldüğüm gerçeği idi. Ya da işimin tehlikesi yüzünden mi? Her neyse, hayatımı nasıl yaşadığım konusunda fazlasıyla iyiydim.

Kariyerim iyiydi. Coronado'da bulunan Seal Team Romeo'nun takım liderliğine yeni terfi etmiştim. Ekibimiz birbirine sıkı sıkıya bağlıydı ve dünyayı görmem gerekiyordu. İnsanların sadece hayal edebildiği yerleri.

Bir de işimin beni formda tuttuğu gerçeği vardı. Babamın ve melek annemin bana bahsettiği genlerden bahsetmiyorum bile. Meksikalı-Amerikalı mirası bana kadınların gerçekten sevdiği doğal koyu renk yüz hatları vermişti.

"Sen mi?" Zavallı ahmağın nereye gittiğini çok iyi bildiğim için sordum.

"Sevgilime geri dönüyorum," diye paylaştı. Beni görememesine rağmen gözlerimi devirdim. Takımdaki herkes sinek gibi düşüyordu. Birbiri ardına. Bir virüs gibiydi. Bulaşıcı.

"İyi eğlenceler," diye mırıldandım. Bu adamların aşık olma meselesi de neydi böyle?

Döndüm ve bir süre onu izledim. Yüzünde aptalca bir sırıtma vardı. Şüphesiz muhtemelen kadınına dönmeyi düşünüyordu.

Elbette, sıcak bir bedene gitme fikri güzeldi. Soğuk bir daire yerine sizi orada bekleyen biri.

Ama buna ihtiyacım yoktu.

Kolayca arkadaş bulabilirdim ve bu gece de bunu yapacaktım.

"Unutmayın, ekip Pazar günü ızgara için bir araya geliyor," dedi. bana hatırlattı. Omuzlarım çökerken homurdandım.

Lanet ızgaralar.

İzindeyken mangal partilerimiz bir gelenektir. Ama değişmişlerdi. Herkesin ortak olması, sevgililerini de yanlarında getirdikleri anlamına geliyordu. Artık sadece erkekler arkalarına yaslanıp dinlenmiyordu. Menü artık sadece pırzola ve biradan oluşmuyordu. Artık garnitürler, salatalar ve tatlılar da vardı.

Tatlıyla bir sorunum olduğundan değil, ama işler değişmişti.

Değişim iyi başa çıktığım bir şey değildi.

Bir an sonra kadını görmeye giderken omzumu sıvazladığını hissettim ve yüzümdeki çatık kaşlar kaş çatmaya dönüştü. *Değişim kaçınılmazdır Coop*, ağabeyim Caspian'ın sesini kafamın içinde duyabiliyordum. Bu düşüncüyü kafamdan silkeleyip attım. Caspian her zaman haklıydı, bunu ona itiraf ettiğimden değil.

Seals'tan ayrılmış ve lanet olası bir modern korsan olmuştu. Kendilerini Robin Hood ve onun neşeli adamları sanan bir mürettebatı olan denizde bir adam. İhtiyacı olanlara yardım etmek için zengin ve kirli olanlardan alıyorlardı. Cas ve eski özel kuvvetler adamlarının nereden geldiğini anlamadığımdan değil. Gördüğümüz bürokrasi ve saçmalıklardan bıkmıştı. Onu suçladığımdan değil; bu durum beni de çok sinirlendiriyordu.

Ama yaptığı şeye katılmadım.

Bu ve bir dizi başka sebepten dolayı yakın değildik. Pek yakın değildik. Genelde birbirimizi sadece bir kontrol ederdik. Telefonumu elime aldım ve iletişim bilgilerine baktım. Arayabilirdim. Kontrol edebilirdim. Belki onu ziyarete gidebilirdim. Ya da gitmezdim.

Çantamı alıp dışarı çıkarken bu aptalca düşünce karşısında salladım. En az iki haftalığına Coronado, Kaliforniya'daydık. Gaslamp Bölgesi'nde bir dairem vardı. Eğlenmeyeceksem ne olayım.

Bu adamlar artık bir kadına bağlanmanın ve kendini ona bağlamanın bir yol olduğunu düşünebilir, ama ben düşünmüyorum. Hayır, teşekkürler.

Kadınlar iki şeyden birini yapar: kullanırlar ya da kırarlar. Her iki şekilde de, bu boka ihtiyacım yoktu.

Lanet olsun!

Korsan kardeşimin sözleriyle: Yo ho, bu benim için bekar hayatı!

İKİ

CRYSTAL SANCHEZ

"I yavaşlamadı," dedi Faith ve ben de en iyi arkadaşşıma gülümsedim. "Güzel! Her şey neredeyse tükendi," diye hatırlattım ona, ve mavi gri bakışları parladı. Heyecan ve mutluluk Tezgâha yaslanıp kendimize bir an ayırdığımızda ikimizden de ışıık yayılıyordu.

"Öyleyiz!" Kutlama için kalçalarını salladı. "Eğer bu gece tüm biletleri satarsak, bu üst üste üç hafta olacak!" O ciyakladı, ben de kıkırdadım. Heyecanı çok bulaşıcıydı. Her zaman öyleydi.

Boğazımı temizledim. "Düşmeden önce yemeğini ye," diye önerdim.

Faith inanılmazdı. Geçen yılki iş ortağım ve altıncı sınıftan beri en iyi arkadaşşımdı, bir ömür boyu yakındık. Ve bu ömür boyunca Faith'in tip 2 diyabet hastası olduğunu öğrenmiştik. Geç saatlere kadar çalışmamız işe yaramıyordu ve zamanında yemek yemezse kan şekerinin düşeceğinden endişe ediyordum.

"Ben iyiyim," diye ısrar etti ama ben başımı salladım. Onu çok iyi tanıyordum.

"Faith," dedim elimden geldiğince sert bir şekilde. Bu onu zerre kadar korkutmadı. Tek yaptığı gözlerini bana doğru çevirmek oldu.

"Tamam! Tamam." İç geçirdi, yüksek at kuyruğunu yeniden yaptı. Kahverengi sopa gibi düz saçları çikolata sateninden bir çağlayan gibi görünüyordu. "Sana bir şey getirmemi ister misin?" diye teklif etti ama başımı salladım. Saat on biri geçmişti ve gerçekten gitmemeliydim.

"Ben iyiyim."

"Tamam," diye iç geçirdi. "Hızlı olacağım."

"Acele etme." Güldüm. "Anladım. Gerçekten," diye ona güvence verdim ve o da göz kırptı.

Bir Cumartesi gecesi idi, ancak gıda kamyonu mdavimlerimizin çoğu bu hafta sonu Őehirdeki birçok etkinlikten birindeydi. Őehrin dört bir yanında beyzbol maçları ve müzik festivalleri düzenleniyordu. Ama yarın gece kesinlikle hareketlenecekti.

Bir gece daha, sonra iki muhteŐem günüm olacaktı. Her iki iÇimden de. ağrı merkezindeki tam zamanlı iÇimden ve Faith'le birlikte hayata geçirdiğimiz yemek kamyonundan. Yemek kamyonumuzun arkasından geçerken Faith'e el salladım ve Gaslamp Bölgesi'ne bakıp gülümsedim.

Bir gün, bir tuğla ve harımız olacaktı.

Yemeklerimizi servis ettiğimiz bir yer. İnsanların yemek yiyenlerden daha fazlası olacağı bir yer; aile gibi olacaklardı. Akşam yemeği telaŐından önce kapanan bir yer ve artık uęraŐılacak geç geceler olmayacaktı.

Bir tuğla ve harç hayalimiz olsa da, Şu anki halimizle oldukça iyi olduğumuzu biliyordum.

Parlak boyalı yiyecek kamyonumuz Waffled Up harikaydı! Mdavimlerimizin bizi sosyal medyada tanıtması ve takip etmesi de cabasıydı. Küçük tatlı kamyonumuzun fark edilmesine ve hatta bazı büyük yemek bloglarında bahsedilmesine yardımcı oldular.

Gözlerim caddenin karŐısındaki yemek kamyonu parkının önündeki bara dikildi. Havayı saran kokular kalbimi mutlu ediyordu. Yaptığımız işi seviyordum. Bulunduğumuz yer için çok çalıştık ama aklım başka yerlerdeydi.

Hafta sonları hiçbir sorumluluğu olmayan yirmili hatta otuzlu yaŐlarda biri olmak nasıl olurdu? Sadece gidip takılmak. Belki de çarŐafların arasında ne yaptığını bilen biriyle takılmak. Bu aptalca düŐünceye karşı başımı salladım. Zevk trenine binmeyeli çok uzun zaman olmuştu. Başka biriyle. Oyuncaklar bunun içindi, değil mi?

ıktığımdan değil. Bunu yaptım, niŐanlandım ve her Şeyin yüzümde patlamasını izledim.

Tam sırada bir adamın kızıl saçlı bir kadınla birlikte dışarı çıktığını gördüm. Waffled Up'ın park ettiği yerin yanındaki taco kamyonuna doğru ilerlerken gözümü onlardan alamadım.

Güzel bir kızdı. Uzun boylu ve zayıftı. Çok fazla cilt gösteriyordu ve bir ton makyaj ve uzantı gibi görünen bir Şey giyiyordu çünkü birisinin doğal olarak nasıl bu kadar çok saa sahip olabileceği beni aŐıyordu. Adam dönüp onu yakaladığı sırada kızın hafıfe tkezlemesini izledim. Ona baktı, çünkü kendisinin uzun olduğu belli olsa da, o da uzundu. Kafamın tepesinden bile Őpheliydim.

geniş omuzlarına ulaşırdı. Adam bir şey söyledi ve kızardı. Onu kim suçlayabilirdi ki?

Uzun boylu, bronz tenli ve yakışıklılığın timsaliydi.

Vücudu spor salonu faresi diye bağırıyordu ve benim gibi birinin böyle bir adam için hayallere dalması gerçekçi olmasa da içimde bir şeyler kıpırdandı. Hissetmemem gereken bir şey.

Güldüğünde çıkan ses aptal kalbimi yerinden hoplattı. Ses esintiyle taşındı ve sanki bana doğru geldi.

Kolay ve kaygısız.

Tam boyunda durdu ve bir centilmen gibi ona dirseğini uzattı. Bu basit bir jestti ama kamyonların etrafında dolaşırken dikkatimi onların üzerinde tutmamı sağlayan bir şeydi. Kendimi durduramıyordum. Onlara uzaktan bakıyordum. Menüleri işaret ettiler ve durup oradan buradan bir şeyler sipariş ettiler.

Tatlı bir şeydi. Ve dürüst olmak gerekirse, tatlıyı biraz özlemiş olabilirim. Zor zamanlarda sırtımı yaslayabileceğim birini. Birlikte dolaşıp yemek yiyebileceğim birini. Bir arkadaştan daha fazlası.

Başımı salladım ve kendimi azarladım. Kendimi toparlamam gerekiyordu. Onları bu şekilde izlemeye hakkım yoktu.

Tatlı benim için kartlarda yoktu. Bunu öğrenmiştim. Artık odak noktam ve dikkatim bir kariyer yapmaktı. Gerçek bir kariyer. Her gün zevk aldığım bir şey. Neyse ki, saç kesimleri birbirine benzeyen askerlerden oluşan bir grup adam uğradı ve bana hâlâ mesaide olduğumu hatırlattı.

San Diego'da olduğum için yakınlarda birkaç üs vardı ve izindeki askerlerin kolay gülümsemelerine ve çekiciliklerine alışmışım. Onlar flört ederdi, ben de gülerdim. Sorularını yanıtladım, siparişlerini ve ödemelerini aldım. Ben işe koyulmadan önce Waffled Up'ın yanındaki taco kamyonuna doğru yürümelerini izledim.

Dikkatlerinin dağılması tam da ihtiyacım olan şeydi. Siparişlerini hazırlamak için hızlıca çalıştım ve numaralarını söyledim. Yemeklerini aldılar ve ateşli adamla Bayan Uzun Bacak'ın bulunduğu alana doğru yürüdüler. Ama şimdi seksi adam ve güzel kızın etrafı onlara katılan kalabalık bir kadın grubuyla çevriliydi. Görünüşe bakılırsa, arkadaşlarıydı.

Gürültülü ve gürültülüydüler, belli ki sarhoştular ve içimdeki kıskançlık duygusunu bastırmak için başımı salladım. Saçlarını böyle serbest bırakmak nasıl bir şey olurdu?

En fazla banyoda *New Girl*'ün iki bölümünü izlerken bir bardak kırmızı içmeye vakit bulabiliyordum. Çünkü çoklu görev benim dünyamda her zaman bir zorunluluktur. Faith ve ben sadece bu yemek kamyonunu işletmekle kalmıyorduk, ikimizin de pazartesiden cumaya tam zamanlı işleri vardı. Ya da önümüzdeki iki ay boyunca öyle olacaktı.

Bundan sonra, kamyonumuzu tek ve biricik işimize sokmaya hazır olacaktık. Gözlerim gökyüzündeki parlak dolunaya takıldığında kendi kendime gülümsedim ve içimi bir gurur duygusunun kapladığını hissettim.

Bu noktaya gelmek için canımızı dişimize takarak çalıştık.

Kamyonu her gün dışarı çıkarabilmeye ve bunun tek işimiz olmasına o kadar yakındık ki, biraz izin almaya kadar yakındık ki, neredeyse tadını alabiliyordum. Bunu başardığımızda dışarı çıkıp kutlama yapmamız gerekecekti. Faith'in kız kardeşleri Joy ve Karma nereye gidebileceğimizi biliyorlardı. Ufukta kesinlikle bir kızlar gecesi görünüyordu. Faith'i ikna etmem gerekecekti ama eninde sonunda bunu kabul edeceğini biliyordum.

"Affedersiniz," diye derin bir ses duyuldu ve gözlerim açıldı. İzlediğim adam tam orada duruyordu.

"Ha- merhaba," diye kekeledim, kelimelerimin üzerinde takılıp kaldım. "Size ne getirebilirim?" Kendi kendime irkilmemeye çalışarak sordum. Ama bana bakarken sadece gülümsedi, gözlerinde kolayca çizgiler oluştu.

Her zaman gülüp gülmediğini merak ettim.

"Tavuk ve waffle'larınızdan üç tane alabilir miyim, iki tane de meyveli lokuma ne dersiniz?" diye emretti ve dudaklarımı birbirine bastırdım.

"Elbette," diye toparlandım, hissettiğim hayal kırıklığını belli etmemeye çalışarak. Beş waffle siparişi bir kişi için çok fazlaydı ve kafama dank etti. Karısı ve onun arkadaşları için sipariş veriyordu. Adamı Adam'dan tanıımıyordum ama kaçırıldığını bilmek beni... üzdü.

Siparişini yazarken başımı salladım ve toplam tutarı söyledim. Bana parayı uzattı ve bir an için ellerimiz birbirine değdi, sadece sıyrıldı ama ikimiz de durduk. Kaşlarını çattı ve bana baktı. Bulunduğum yerden ve ışıktan, gözleri en sevdiğim bitter çikolatanın tam tonuna benziyordu.

Derin ve zengin.

Günahkâr

derecede lezzetli.

"Umm..." Elimi geri çektim ve para üstünü aldım, geri verdim, bu sefer dokunmadığımızdan emin oldum ve ona yaklaşık on dakika içinde sipariş numarasını arayacağımı söyledim.

"Adın ne?" sordu kollarını önünde kavuşturarak. Harika. Çekip gitmeye niyeti yokmuş gibi görünüyordu.

"Crystal," diye paylaştım waffle'ları üzerinde çalışırken.

"Crystal," diye tekrarladı ve vücudumun onun dudaklarındaki ismime verdiği tepkiyi görmezden geldim. "Ne zaman çıkıyorsun Crystal?" Bu yaptığım şeyi durdurdu ve ona baktım.

"Affedersiniz?" Gözlerimi kırptım.

"Ne zaman çıkıyorsun?" diye tekrarladı ve hissettiğim her şey yavaş yavaş kaybolmaya başladı. Bunu bana gerçekten soruyor muydu? Kadını sadece birkaç metre ötedeyken?

"Neden?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak sordum. "Belki seni bir şeyler içmeye götürebilirim ya da-"

"Ya da uçlu mü?" Adamın küstahlığından tamamen tiksiniş bir şekilde varsayımda bulundum!

"Ne?" Onun gözleri büyüdü, benimkiler de kısıldı. Adamın bir set vardı.

"Kız arkadaşın bana çıkma teklif ettiğini biliyor mu?"

"Benim kızım mı?" Kaşlarını çattı ve piknik masalarını işaret ettiğimde güldü. "Beni mi kesiyordun, waffle kızı?"

"Kız arkadaşın ve arkadaşlarının yemeğini sipariş ettikten sonra gerçekten beni tavlama mı?"

"Bu onlar için değil," diye düzeltti.

"Ne?"

"Bu onlar için değil. Ve o benim kız arkadaşım değil," dedi ve ben güldüm.

"Elbette dostum," diye mırıldandım bakışlarım parlak turuncu waffle makinesine kayarken. Sessizce daha hızlı pişirmesi için teşvik etmeye çalıştım ama beni duymuyor gibiydi.

"Ee? Ne diyorsun Crystal?" diye üsteledi. Gözlerimi devirdim, ona bakma zahmetine girmedim.

"Teşekkür ederim ama hayır," diye mırıldandım, bakışlarından kaçınarak ve kahkahasının dudaklarımı kaldırmasından nefret ederek.

Güldüğünde gülümsememek mümkün değildi. Harika bir kahkahası olan yakışıklı bir adam.

"Neden waffle?" diye sordu konuyu değiştirerek. Belli ki, ipucu almak adamın uzmanlık alanı değildi. Gözlerimi devirmiştım. Waffle'ların dördü

Bitti ve onları bir araya getirip paketlerken sonuncusunun hamurunu döktüm.

"Çünkü çok lezzetliler," diye her zamanki cevabımı verdikten sonra ona baktım ve beni şaşırtacak şekilde dikkati tamamen benim üzerimdeydi. Ne telefonuna ne de omzunun üzerinden kız arkadaşına bakıyordu.

Ama tam bana göre.

Bana bakışındaki bir şey kendimi biraz dengesiz hissetmeme neden oldu, ben de bir korkak gibi gözlerimi kaçırdım.

"Taco da öyle," diye derin bir sesle işaret edince başımı kaldırıp ters ters baktım. Sanki damarıma basmaktan zevk alıyormuş gibi sıırttı. "İşte o güzel gözler. Hadi, ne diyorsun?" Güzel gözler mi?

"Ne hakkında?"

"Buradaki işin bittikten sonra seni dışarı çıkarmama izin vermen konusunda."

"Hayır, teşekkürler. Kız arkadaşın olmayabilir ama buraya bakıp durmasına bakılırsa senden bir şey istiyor."

"Hey, bu benim hatam değil. Ben sadece kendi iyiliğim için fazla çekiciyim." "Hmm, dur tahmin edeyim, ailenin bebeği mi?" Dudakları titredi ve benim

gülümsemesi büyüdü. "Öylesin, ha?" Kıkırdadım, kollarımı göğsümün önünde kavuşturarak bir süre onu inceledim. "Tamam. En küçük. Komik olan sen olmalıydın ki büyük... ağabeyinden sıyrılabilen?" Tahmin ettim ve kaşları çatıldı. "Gerçekten mi?" Güldüm. Kaşları daha da çatıldı. "İlginç. Kadınların ilgisini çekmeyi seviyorsun. Bu yüzden mi evli değilsin ve otuzlu yaşlarının sonlarına yaklaşıyorsun?" Tahmin ettim ve gözleri büyüdüğünde güldüm.

"Bunu nereden biliyorsun?" diye şakacı bir şekilde sızlandı. Başımı salladım.

Onu ters köşeye yatırmak ve derisinin altına girmek eğlenceliydi.

"Şanslı tahmin mi?" Siparişini paketlemeyi bitirirken omuz silktim. "Uğradığınız için teşekkürler."

"Bekle, Crystal, ben ciddiğim."

"Ne hakkında?" Başımı eğerek sordum, hissettiğim son şey bu olduğu halde onun ilgisinden sıkılmış görünmeye çalışıyordum.

"Seni dışarı çıkarayım..." Cevap vermek için ağzımı açtığımda, "Krep için." diye geveledi. Dudaklarım kıpırdadı ve onu gördüğümde aynı fikirde olmak üzereydim. Bayan Leggy ayağa kalktı ve bize doğru ilerlemeden önce ellerini kalçalarına dayadı.

Kahretsin. Uzun bacaklı kadını nasıl unutmuşum? Belki de kız kardeşi ya da kuzeniydi?

"Hey, yakışıklı!" Bayan Uzun Bacak mırıldanarak ve mükemmel bakımlı elini onun omzuna doladı. "Eğer hâlâ açsan, yiyebileceğin bir şeyler var," dedi benim duyabileceğim kadar yüksek sesle. Çalışma masamı temizlerken başımı salladım. *İğrençti.*

Umarım kuzeni ya da kız kardeşi değildir çünkü bu pek çok açıdan yanlış olurdu.

Ona bir şeyler söyledi ama ben onları duymazdan geldim.

Onun tarafından yutulduğuma dair bir görüntü kafamda yer etmişti. Onun gibi bir adam için yayılma fikri kulağa harika geliyordu. Bu meydan okumaya hazır olduğuna inanmamı sağlayan bir görünüşü vardı. Ama bunu bir başkasına yapma fikri berbattı.

Adını bile bilmediğimi düşünürsek bu garipti.

Neyse ki Faith o anda kamyonete geri döndü. Döndüm ve ne yediğini sordum çünkü uzun boylu, bronz tenli, yakışıklı ve öldürücü gülümsemeli adamdan ne kadar uzaklaşabilirsem o kadar iyiydi.

Arkama baktığımda çoktan gitmişti. Kadın grubu da öyle. Onun ve muhtemelen onunla birlikte olan o kadının yokluğu beni çok etkiledi. Aptalca davranıyordum. Ya çapkın ya da çapkından başka bir şey değildi. Muhtemelen ikisi de.

Yine de onu hafızamdan silemiyor gibiydim.

Biletler tükendikten sonra yine temizlik yaptık ve geceyi kapattık. Genel olarak gece büyük bir başarıya ulaşmış ve hedefimize bir adım daha yaklaşmıştık.

Yine de o gece aklımda kamyon yoktu. Onun yerine, uykuya daldıktan sonra düşüncelerimin kara gözlü ve kahkahalarla gülen adama kaydığını fark ettim.

O kadar gerçekçi bir rüyaydı ki ellerini tenimde hissettiğime yemin edebilirdim. Sert ve hafif nasırlı ellerini. Yakından gülümsemesi uzaktan olduğundan daha iyiydi ve tam dudakları dudaklarıma değmek üzereyken uyandım.

Günün ilk ışıklarıyla kendime *bir erkeğe ihtiyacım olmadığını* hatırlattım.

Özellikle de başka bir kadınla randevusu halde bana çıkma teklif eden ve açıkça çapkın olan biri.

O adam ihtiyacım olmayan tek şeydi, bir dikkat dağıtıcı.

Çalar saatime bakarak inledim. Saat çok erkendi. Ama çamaşırhaneye şimdi gidersem çok fazla kalabalık olmayacağını biliyordum.

Böylece kıyafetlerimi daha çabuk halledebilirdim. Bir iniltiyle yataktan kalktım ve Faith'in mutfağına gidip bu gece için hazırlık yapmadan önce bir günlük iş için hazırlandım.

İki tam gün izin elimizin altındaydı. Çalıştığım çağrı merkezinde ücretli tatil günüydü ve Salı gününü talep etmiştim. Eğer yapmam gerekenleri yaparsam, bir kanepede oturabiliyordum.

Bu düşünceyle acele ettim. Patenlerim gözüme çarptı ve dudağımı ısırđım. Uzun zamandır paten kaymamıştım. *Neden yapmayayım ki?* Çamaşırhane plajın hemen önündeydi. Kıyafetlerimi giyip antrenmana gidebilirdim. Egzersizimi yapabilir ve yarın öğleden sonra yatakta kaldığımda kendimi suçlu hissetmezdim. Bir taşla iki kuş.

Bir kez daha hayatımı daha büyük bir iyilik için çoklu görevlere ayırıyorum.

ÜÇ

KOOPER

I Gözlerimi açtım ve dairemin tavanına bakarken inledim.
Taş gibi ayıktım.

Akşamdan kalmanın izi bile yok. Çoğu mutlu olur, hatta sevinirdi. Ama Dün gece yarım biradan fazla içmediğim gerçeği içimi kemirmeye başlamıştı. Neyim vardı benim böyle?

Yuvarlandım ve komodinin üzerindeki dijital çalar saate doğru baktım. Eski kırmızı rakamlarla parlıyordu ve bana saatin sabah beşi biraz geçtiğini haber veriyordu. Kahretsin, çok erkendi! İzinli olmanın en kötü yanlarından biri de buydu. Uyumak cidden çok zordu. Uyumak istedim. Kahretsin, vücudumun buna ihtiyacı olduğunu biliyordum. Ama aynı zamanda erken kalkmaya ve otomatik olarak uyanarak egzersiz yapmaya da alışmıştı.

Yataktan kalktım ve gerindim. Gözlerim son iznimde bıraktığım kirli kıyafetlerin dolup taşan sepetine takıldı. Bununla ilgilenmem ve bunu yaparken de son görevden sonra çantama attığım pislikleri yıkamam gerekiyordu. Bomboş yatağıma baktım ve kaşlarımı çattım.

Eve yalnız gelmiştim.

Alışılmadık bir şekilde yalnız.

Sadece yarım biradan sonra
yalnız.

Göğsümü tam kalbimin olduğu yeri kaşıdım ve iç çektim. *Neyim var benim böyle?* Banyoma girip yansıma kaşlarımı çatarak bakarken merak ettim. Uzun bacaklı kızıl saçlı dün gece beni eve götürmek için neredeyse yalvarmıştı. Bunun yerine, ela gözlü, waffle yapan, şımarık bir kadının beni karıştırmasına izin vermiştim.

"Sen bundan daha iyisin dostum," dedim yansıma ve kaşlarım daha da çatıldı. Düşünebildiğim tek şey arabanın içindeki tatlı şeydi.

Şimdiye kadar yediğim en lezzetli waffle'ları servis eden yemek kamyonu.

Bütün gece boyunca.

Bardan çıkarken beni takip eden kadınlara beş tane ısmarladığımı düşünmüştü ve bu varsayımından dolayı onu kim suçlayabilirdi ki? Hiç kimse. Ama beş waffle benimdi. Ve dürüst olmak gerekirse, onlar biriyle paylaşamayacak kadar güzeldi.

Crystal'ın dikkatini çekmeye çalıştım ama kamyonun içinde ona katılan başka bir kadınla meşguldü. Ya da belki de sadece benden kaçıyordu?

Her neyse, hoşuma gitmemişti. Bu da yine bana göre değildi.

Hızlı bir duş alıp giyindikten sonra eşyalarımı topladım ve gri Yukon'umun bagajına yerleştirdim. Dairemde çamaşır makinesi ve kurutma makinesi için bağlantılar vardı, ancak bu evdeyken asla zaman ayırmadığım birçok şeyden sadece biriydi. Değerli vaktimi beyaz eşya almak için harcamanın bir anlamı olduğunu düşünmüyordum.

Seal Team Romeo'nun bir parçası olmak bir ayrıcalıktı. Bir onurdu.

Ama bu aynı zamanda bir fedakârlıktı.

Sahildeki çamaşırhaneye giderken düşüncelerim silah arkadaşlarıma kaydı. Ekibimdeki erkekler aşık olmaya ve kararlı ilişkilere girmeye başlamışlardı. bir şey nasıl olabilirdi ki? *Bunu neden merak ediyorsun, göt surat?* Çamaşırhaneye yakın bir park yeri bulduğumda kafamın içindeki bir ses canlandı.

Nasıl çalıştıkları neden umurumda olsun ki? Bu beni ilgilendirmezdi.

Sanki sıcak ve terli bir geceden daha uzun süre kalmak isteyecek biriyle tanışmışım gibi değildi. Ama...

Durdum ve dönüp yanıma park etmiş olan eski model Jeep Wrangler'a baktım. Sürücü kapısı açıldı ve kapandı. Bakışlarım arabadan atlayan ufak tefek kadını takip etti. O olduğunu anlamak için yüzünü görmeme gerek yoktu.

Crystal'ın profili kalbimi yerinden oynatmaya yetti ve gözlerime inanmadım.

Bu oydu.

Bundan emindim.

Jeep'in bagajını açmaya çalışmasını ve mandalın bir türlü açılmamasını izlerken zamanın yavaşladığını hissettim. Ona yaklaşırken ayaklarım kendiliğinden hareket etti. Ne hakkında hiçbir fikrim yoktu. Sadece yapmam gerektiğini biliyordum.

ona ulaşmak için. Sanki bedenim, hayır, ruhum, ondan uzakta olma düşüncesine dayanamıyordu. O *tam* oradayken olmazdı.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" Teklif ettim. Sesim kulaklarıma her zamankinden daha alçak geliyordu ve döndüğünde o güzel ela gözlerini bana dikti. Bütün gece ve gündüz düşünmekten kaçınmaya çalıştığım aynı ela gözler bana doğru bakıyordu.

"Sen!" diye nefes nefese kaldı ve ben sııttım.

"Ben," diye onayladım, başımı cipinin arkasına doğru eğerek. "Sıkıştı mı?" diye sordum, o da boğazını temizledi.

"Yaşlı ve huysuz. Sıkışıyor," diye paylaştı. Arabasına "o" demesi dudaklarımı titretti. Ben yaklaştım, o da kenara çekildi. Tüm bu süre boyunca gözlerinin sıcak tenime dokunduğunu hissettim.

Neyse ki tanrılar bana gülümsüyordu ve çekiştirdiğimde mandal açıldı ve bagaj açıldı. "Al bakalım." Dikkatim ona yönelirken kolayca gülümsedim.

Gözlerim onu yakından görmek için susamıştı. Kahretsin, hatırladığımdan daha da güzeldi. O ela gözleri benim felaketimdi. Düşündüğümünden daha parlaktı. Kahverengilerin ve yeşillerin girdabı altın parçacıklarıyla sıçradı. Lanet bir tablo gibiydi. O da ufacıktı. Dün gece düşündüğümünden daha kısaydı ama bu onu daha çok istememe neden olmadıysa ne olayım. Sahiplenici ve koruyucu bir ihtiyaç içimi kapladı. Daha önce hiç yaşamadığım bir şeydi bu. Gidip insanları kurtardığımız görevlerde bile.

Bu farklı bir şeydi. Neredeyse ilkel.

Benim, diye mırıldandı sessiz bir ses ve ben sertçe yutkundum. Bu düşünce bile ayaklarımın altındaki dengeyi biraz bozmuştu.

"Oh, uh, teşekkürler, umm... tamamen paranoyakça gelmesin ama beni takip mi ediyorsun?" diye sordu, hala vücudunu sıkıca tutuyordu. Kıkırdadım.

"Hayır." Başımı salladım ve hemen önümüzdeki çamaşırhaneyi işaret ettim. "Çamaşır günü."

"Oh, gerçekten mi?" Gözle görülür bir şekilde rahatladı ve sııttı. Bunu yaparken, en tatlı gamzelerinden ikisini canlandırdı ve dudaklarım her birinin üzerine bir öpücük bırakmak için can attı. "Ben de."

"Ha? Bu kaderdi." Kelimeler dudaklarımdan döküldü ve gözlerini devirişinden bunun bir replik olduğunu düşündüğünü anladım.

Başka bir kadınla da olabilirdi.

Kahretsin.

Benim sorunum ne?

"Replikler sana doğal mı geliyor, yoksa ayna karşısında pratik mi yapıyorsun?" diye bana takıldı ve bu şakalaşma çok hoşuma gitti. Aklından geçenleri söylemekten ve beni yerime oturtmaktan çekinmiyordu. Beni elde etmek için kesinlikle kendini yırtmıyordu. Beni uğraştırmaktan fazlasını yapıyordu çünkü bana bakışlarından bu duygunun karşılıklı olduğu anlaşılıyordu.

"Hadi ama, kabul etmelisin ki bunun bir anlamı var," diye zorladım ve dudaklarını birbirine bastırdı. Ama kızgınlıktan değil. Zeytin rengi yanaklarında bir pembelik vardı. Bu onun da hoşuna gitmişti. Bundan emindim.

"Demek ki yıkayacak çamaşırlarımız var ve ya uyuyamadık ya da çok erken kalkıyoruz," diye beni sertleştiren bir tavırla konuştu.

Bana bir şey oldu.

Durduramadığım bir şey. Ona yaklaştım ve uzandım, sanki bana aitmiş gibi ona dokundum. Ellerim kalçasının kabarıklığına dokundu ve onu kendime çektim. Sanki aynı çılgın transın etkisindeymiş gibi, hiç tereddüt etmeden bana eşlik etti.

"Neden uyuyamadın, waffley sevimli kız?"

"Waffley sevimli mi?" Kıkırdadı ve gözlerini devirdi. "Sen çok ."

"Beni mi düşünüyordun? Bu yüzden mi uyuyamadın?" diye sordum ve nefesinin nasıl kesildiğini gördüm. Evet. Benim onu düşündüğüm gibi o da beni düşünüyordu.

"Eminim bu kadınlara asılma ve onları fethetme ihtiyacı oyuncaklarını sürekli paylaşmak zorunda kalmadan kaynaklanıyordur," diye analiz etti soruma cevap vermekten kaçınarak.

Onu paylaşma düşüncesi aklıma gelince kaşlarımı çattım. Ağzımı açtım, ağzımdan ne çıkacağından emin değildim ama o başını salladı.

"Alınma ama sana yetiyecek kadar kahve içmedim." Nedense bundan şüpheliydim. "Tavlama cümlelerine biraz ara vermeye ne dersin?"

"Anlaştık, eğer sana kahvaltı ısmarlamama izin verirsen." Bir an için bana baktı ve neredeyse bana gidip eğilmemi söyleyeceğini düşündüm.

Neyse ki yapmadı.

"Tamam. Anlaştık." Dokunuşumdan uzaklaşıp gövdesine doğru ilerlerken iç çekti. Onu izlemekten ve sessizce kendimi alkışlamaktan o kadar büyülenmişim ki ne yaptığını fark etmemiştim. Ama sonra aklım başıma geldi.

ve çantalarını aldı. "Nesin sen-" diye söze başladı ama ona öyle bir baktım ki sustu.

"şşş, seni yakaladım, tatlım." Bir elimde onun iki torbası, diğeri elimle kendi çamaşır torbama uzandım. Başımı amaşırhaneye doğru eğerek, "Yolu göster güzelim," diye emrettim. Tavır takınmakla sadece devam etmek arasında kendisiyle savaştığını görebiliyordum.

"Uğ," diye inledi. "Söz vermiştin."

"Bu bir replik değıldi. Gereğı söyledim," diye onu rahatlattım. Crystal başını sallayıp önümde yürümeden önce güzel dudaklarını iki kez açıp kapattı.

Gözlerim sırtında aşağı yukarı gezindi ve yüksek sesle kaşlarımı atmamak için dudağımın altını ısırdım. Gözlerim lazer gibi onun muhteşem kıçına odaklanmıştı. Dolgun ve diri. Ellerim ona dokunmak için can atıyordu.

Yakala.

Isır onu.

şaplak

at.

Crystal döndü ve ela bakışları benimkileri yakaladı. Başını salladı ve onu süzerken yakalandığımı anladım. Ama yürümeye devam ettiğinde, attığı her adımda kalçalarında fazladan bir sallanma olduğuna yemin edebilirdim.

Kristal

Boyumdan büyük işlere kalkışmıştım.

Dn geceki adamla kahvaltı etmeyi neden kabul ettiğim hakkında hiçbir fikrim yoktu ama kabul etmiştim.

Yalancı! O seksi! diye bir ses hatırlattı ve bu beni rahatsız etti.

Elbette, harika görünümlü bir adamdı. Bir rahibe bunu tereddüt etmeden kabul ederdi. Ona şöyle bir baktım ve gri Hurley tişörtü, haki kargo şortu ve siyah ayakkabılarıyla nasıl göründüğüne vücudumun tepki vermesine izin vermemeye çalıştım. Olabildiğince rahat giyinmiş olmasına rağmen, yine de etrafına yayılan ciddi bir hava vardı.

G. Hakimiyet. Özgüven.

İçeri girip birkaç makine kaptığımızda çamaşırhane boştu. Rahat bir sessizlik içinde kıyafetlerimizi ayırdık ve çamaşırlarımızı yıkamaya başladık. Makineler kurulup çalışmaya başladığında elimi tuttu ve bana gülümsedi.

Oh adamım, bu gülümseme belaydı. Çok tatlı hissettirdi. Hakiki. Gerçek.

Evet. Tamamen boyumdan büyük işlere .

Bizi devasa cipinin yolcu tarafına doğru götürdü ama ben durdum ve ona döndüm.

"Yürüsek nasıl olur?" Kendimi toparlayarak önerdim. Günah kadar seksi olabilirdi ama adını bile bilmediğim bir yabancıyla arabaya binmek benim için çok aptalca olurdu.

Kahretsin. Adını bile bilmiyorum.

Başını eğdi ve bir süre beni inceledi. "Bak, alınma ama adını bile bilmiyorum." Gözleri büyüdü ve açmadan önce sıkıca kapattı.

"Haklısın." Parmaklarını saçlarında gezdirdi ve ensesini ovuşturdu.

Bu hareket çok hoştu. Suçlu, neredeyse utangaç görünüyordu ama aynı zamanda gözlerimi pazularına ve onların esneme şekline çekti ve sadece mürekkepli cildini vurguluyor gibiydi. Vücudunun her yerinde başka hangi mürekkeplerin olduğunu merak etmek beni benden alacaktı.

"Gerçekten özür dilerim. Tanrım, ben bir aptalım. Ben Cooper." Elini uzattı ve ona bakarken zorlukla yutkundum.

Dün gece sadece elinin dokunuşunun bile bedenimi nasıl ateşe verdiğini hâlâ hatırlayabiliyordum. Ama bu beni durdurmaya yetmedi. Elimi uzattım ve onun eli benimkini kapladı. Tamamen. Ve dün geceki gibi, sadece dokunmakla bile içimden bir şeyler aktı. Birbirine bağlı ellerimize bakarken sıcaklık ve aşinalık içime işledi. Onunki benimkinin etrafında kocaman olmuştu. Biraz sert ve biraz nasırlıydı. Ama iyi anlamda, çılgınca erkeksi bir şekilde.

"Cooper," diye tekrarladım usulca ve rahatladım. Bu isim ona uyuyordu.

Cooper.

Karanlık bakışları benimkilerden hiç ayrılmadı.

"Cooper Briggs," diye paylaştı ve ben de gülümsedim. Vay canına. Ona gerçekten yakışıyordu. Onu neredeyse bir üniforma içinde görebiliyordum ve sormamak için dudağımı ısırdım. "Ne?"

"Orduda mısın, Cooper Briggs?" Çılgınca bir tahminde bulunarak sordum ve o da başını salladı.

"Evet, öyleyim Crystal..." İsmimi biraz uzattı. Soyadımı öğrenmek istediği belliydi.

"Sanchez," diye tamamladım. Nedense ona güvenmiştim.

"Crystal Sanchez." Adımın dudaklarında çıkardığı ses hoşuma gitmişti. "Güzel bir isim-"

"Hayır," diye sözünü kestim ve boştaki elimle onu işaret ettim. Tüm bu süre boyunca gülümsememek için kendimi zor tuttum. Adam hiç durmadı! "Bu kadar yeter. Söz vermiştin. Önce kahve."

"Tamam." Elimi dudaklarına götürmeden önce iç geçirdi ve bırakmadan önce üstüne küçük bir öpücük kondurdu.

Cooper gülümseyip etrafına bakınırken ellerini masumca havaya kaldırdı gözleri parladı. "Anladığım kadarıyla benimle ata binecek kadar beni tanıımıyormuş gibi hissediyorsun. Bu akıllıca," diye iltifat etti. "Sahile doğru yürümeye ne dersin? Harika kahvaltı sandviçleri yapan küçük bir kahve dükkânı var."

"Rudy'nin mi?" Gülümseyerek tahmin ettim ve bakışlarını benimkilerle kilitlemeden önce gözleri dudaklarıma kaydı.

"Biliyor musun?"

"En sevdiklerimden biri," diye mutlulukla itiraf ettim. "Benim de." Gülümsedi.

Cooper uzandı ve elimi kendi elinin içine aldı. Sıcaklığı tüm vücuduma yayıldı ve kıvranmamak ya da kalçalarımı birbirine bastırmamak için mücadele ettim. Sadece elini tutmaktan bile ıslanmışım! Parmakları benimkilere dolandı. Ona baktım ve bakışları pek çok soruyla doluydu.

"Nasıl oldu da daha önce hiç karşılaşmadık?" diye yüksek sesle merak etti.

Bir parçam gülmek ve gözlerimi devirmek, yorumunu denediği bir replik olarak omuz silkmek istedi. Ama içten içe öyle olmadığını biliyordum.

"Bu büyük bir dünya, Cooper Briggs."

"Öyle mi düşünüyorsun Crystal Sanchez?" diye sordu, tam adımı da kullanarak. Dudaklarım kıpırdadı.

"Belki tanışmışsızdır, ama-" Yürümeyi bıraktı ve ben de ona baktım.

Boş sokağın ortasında durduk ve beni kendine çekti. Bana bakmak için eğilip burnumun ucunu öptükten sonra elimi çekerken elimi göğsüne koymaktan başka çarem yoktu.

"Bebeğim, eğer seni görürsem bilirim." Ses tonundaki güven beni duraksattı, sözlerine inanmak istememe neden oldu.

"Şart değil." Onunla neden tartıştığımıza dair hiçbir fikrim yoktu. "Yani, başka biriyle meşgul olabilirdin. Dün gece sen-" Başını salladı ve parmaklarının ucuyla dudaklarıma bastırdı.

"Dün gece o kız beni dışarı kadar takip etti. Onu kontrol etmek istediği yiyecek kamyonlarının etrafında gezdirdim çünkü o iki çarşaflıydı ve kızları onun bardan tek başına çıkmasına izin vermişti."

"Ve sen de tüm o waffle'ları onun arkadaşları için kalbinin mi aldın?" diye sordum.

Cevabının neden önemli olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ama önemli olduğunu biliyordum. Gerçekler su yüzüne çıkmaya başladı. Onunla ne işim vardı ki? Dün gece o uzun bacaklı kadınla eve gitmişti! Şimdi de beni tavlama mı çalışıyordu? Benim yaşımda, zamanımı oyuncularla ve yalancılarla harcamaktan bıkmıştım. Aradığımdan değil. Kesinlikle hayır. Bir kere yanmakla kalmamıştım, cayır cayır yanmıştım! Bir kere benim için yeterliydi.

"Onlar benim waffle'larımdı," diye düzeltti ve ben alay ettim. "Yemin ederim. Sen meşguldün, ben de çıktım."

"Yalnız mı?" Soru ben durduramadan ağzımdan kaçtı ve irkildim. "Buna cevap verme." Göğsünü dürttü. "Bu beni ilgilendirmez."

"Eve yalnız gittim." Ciddi ifadesi çok yoğundu, neredeyse canlı bir tel gibiydi ama bir şekilde bu beni rahatlatmıştı. "Ama bilmelisin ki eve bu gece seni görmek için dönme niyetiyle gittim."

"Öyle miydin?"

"Öyleydim." Başını salladı. Dudaklarımı yaladım. Bu hoşuma gitmişti. Hem de çok.

"Tamam." İçimi çektim. Bu kadar güvenmek muhtemelen aptalcaydı ama içimden bir ses ona bir şans vermemi söylüyordu.

"Tamam mı? Bu şekilde mi?"

"Belki de düşündüğümden daha açımdır," diye şımarıkça söyledim onun elinden kurtulurken. Onun kollarında olmayı hemen özlemiştim. "Hadi gel." Uzandım ve bu sefer elini tuttum. "Açlıktan ölüyorum ve bana kahvaltı borçlusun," diye dalga geçerek onu karşıdan karşıya geçmeyi bitirmesi için çektim ve o da kolayca benimle geldi. İskelenin yanındaki küçük lokantaya doğru ilerlerken elimi sıktı.

DÖRT

KOOPER

W Sahilde yan yana oturuyorlardı.

Biz yemek yerken ve sohbet ederken dalgalar sakın bir şekilde ileri geri çarpıyordu. Koltuğumun ucunda gibi hissediyordum, her şeyi öğrenmek için heyecanlıydım.

ve kendisi hakkında bana söylemek istediği her şeyi. Tanrım, onun sesi bana bir şey yaptı.

Crystal güzel bir yüz ve inanılmaz bir vücuttan çok daha fazlasıydı.

Bağımsız, komik ve tatlıydı. İnanılmaz derecede sadık ve kendini adamıştı. Ve söylediği her kelimeyle daha da derine iniyordum. En yakın arkadaşı Faith'le birlikte yemek kamyonunu nasıl kurduklarını anlatırken kendimi kaybettim. Gelecek için hayallerini. Ve lanet olsun, kendimi bunun bir parçası olmak için can atarken buldum.

Her gün onun yanında yaşayabilecek bir erkek, gelmiş geçmiş en şanslı orospu çocuğu olurdu. Uzun bir gün geçirdiğinde ona sarılabilecek ya da o zamanki gibi gülümsemesini sağlayabilecek bir adam.

O her kimse, ondan zaten nefret ediyordum.

Olmak için doğduğumdan neredeyse emin olduğum role başka bir erkeğin adım atmasını istemiyordum.

"Sorun ne?" diye sordu ve düşüncelerime o kadar dalmışım ki dikkat etmediğimi fark ettim.

"Yok bir şey. Sadece düşünüyordum."

"Ne hakkında?" Omzunu benimkine çarptı ve başını göğsüme yaslayabilmesi için onu çektim.

"Çamaşırlarımı yıkamak için erken uyandığıma gerçekten çok memnunum," diye gürledi sesim derinden. Onun göğsüme sokulduğunu hissettim ve neredeyse

Ne yaptığının farkında bile değildi.

Bana sadece sarılmakla kalmamıştı; kendini derimin derinliklerine gömüyordu ve ben bundan hoşlanmıyordum. Siktir et, bayıldım.

"Rudy'nin kahvaltılık sandviçleri gerçekten çok iyi," diye dalga geçerek paylaştığımız kahvaltıdan memnun olduğumu ima etti.

"Evet," diye homurdandım, çok fazla şey anlatmaya hazır değildim. Başının üst kısmını öptüm. Yemeğimizi ve kahvemizi yeni bitirmiştik ve çamaşırlarımızı kurutucuya yerleştirmek için kurduğumuz alarmin çalmasının an meselesi olduğunu biliyordum.

"Bugünkü planın neydi? "Çamaşır yıkamak. Belki paten kaymaya giderim."

"Paten mi?" Başını kaldırıp bakışlarımız buluştuğunda tekrarladım.

"Patenlerim arabada." Bana gülümsedi ve yeni bir günün güneş ışığı altında ela gözleri bana her türlü şeyi yaptı. Ve lanet olsun ki göğsümde bir şeyler sıkışmadı.

"Gidip giysilerimizi kurutucuya koyalım ve biraz paten kayalım," diye önerdim. Bana ciddi olup olmadığını anlayamıyormuş gibi baktı. Söz konusu o olduğunda, her zaman yüzde yüz içinde olduğumu fark etmeye başladığım hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Patenlerin yok!" diye işaret etti ve ben de kıkırdadım.

"Doğru, ama şurada biraz kiralyorlar." Yeni küçük kulübeyi gösterdim. Sahibi bisikletler ve birkaç kürek sörf tahtasıyla doluydu. Ama kiraladıkları çeşitli şeyler olduğunu biliyordum. Paten de bunlardan biriydi.

"Gerçekten kaymak istiyor musun?" Gözleri benimkileri aradı ve gülümsedim.

"Seninle olduğu sürece her şeyi yapmak isterim," diye dürüstçe cevap verdim. *Bu kadar yakın davranmak da fazla.*

Crystal uzun bir süre beni izledi ve ben bunu bir çizgi olarak adlandırmasına hazırdım. Ama daha önce bakışlarında beliren küstah pırıltı yerine gözleri yumuşadı. Bunun bir replik değil, Tanrı'nın dürüst gerçeği olduğunu biliyordu.

Bir buçuk saat sonra bacaklarım yanıyor ve birçok kez düşmekten kığım ağrıyordu. Sadece bu da değil, aynı zamanda tamamen bitkin düşmüştüm. Kendime milyonuncu kez lanet olası bir Donanma Mührü olduğumu hatırlatırken yüzümde kalıcı olarak sabitlenmiş olan kaş çatma derinleşti. Bundan çok daha koordineli .

Ama olan oldu.

"İyi misin?" Yanımda yuvarlandı ve ben de kıkırdadım, şakacı bir şekilde gözlerimi kısarak ona doğru baktım.

"Bana kurdun!" Sahte bir öfkeyle suçladım.

"Sana tuzak mı kurdum?" Özgürce güldü ve bu manzara o kadar güzel olmasaydı göğsüm ağırırdı. "Nasıl?"

"Bana roller derby kraliçesi olduğunu söylememiştin." Elime uzanırken kahkahası öncekinden daha yüksekti. Elimi tutmasına izin verdim.

Crystal dikkatli bir nezaketle bizi çimenli bir tepeye doğru götürdü ve orada oturup ayaklarımıza bağladığımız ölüm tuzaklarını çıkarmaya çalıştık.

"Bana olduğunu ," dedi. Döndüm, gözlerinin çoktan üzerimde olmasına şaşırdı. Beni sessizce inceliyordu.

"Kim yaptı- nasıl yaptın-" Kolumun arkasını işaret etti ve kolumu yukarı çekerek birkaç yıl önce üzerime yazdırdığım amblemi gösterdi. "Gözlemcisin."

"İnkâr etmiyorsun." Omuz silktim çünkü söyleyecek ne vardı ki? "Peki... şu anda izinli misin?" diye sordu ve ben de başımı salladım.

". Kesinlikle iki hafta iznim var. Ama Coronado'da görev yapıyorum."

"Güzel." Gülümsedi ama gözlerinde bir şey vardı. *Sorular*. "Neymiş o?"

"Hiçbir şey." Başını salladı ve saçlarından birkaç tutam yüzünün önüne düştü. Onları kulağının arkasına sıkıştırdım.

"Hadi... Sor."

"Emin misin?" diye sordu ve bunun bir uyarı olduğunu biliyordum. Teklifimi geri çekmem için bir şans. Başka bir kadınla birlikte olduğumda, onları kabul ettim. Çok fazla şey paylaşan bir adam değildim. Ama bu tatlı kadının etrafında olmak, onun benim her karanlık köşemi öğrenmesi için can atmama neden oluyordu.

"Evet. Senin için Crystal, ben açık bir kitap gibiyim," diye dürüstçe cevap verdim.

"Onur duydum," diye şaka yaptı, yüzünün her iki yanındaki o tatlı gamzelerini göstererek. "Bu yüzden mi bekârsın?" Yüzü aydınlandı ve omuz silkti. "Hiç evlenmediğinden bahsetmiştin. Ama... hiç yaklaştın mı?" Başım hemen sallandı.

"bile değil," diye paylaştım ve sertçe yutkundum. Bunun kulağa ne kadar kötü geldiğini çok iyi biliyordum.

Otuz altı yaşındaydım ve gerçek bir ilişki deneyimim olmadan bekardım. Kendimi ona o kadar da iyi satamıyordum. Bir süre orada, güneşin altında oturduk, ikimiz de biraz nefes nefese kalmış ve terlemiştik. Gözleri parlıyordu ve ben

geleceği görebiliyordu. İçinde onun olduğu bir gelecek, sahilde bir yaz sabahı kadar mükemmel olurdu.

"Doğru kadınla hiç tanışmadım," diye ekledim, sesim duygudan boğuk çıkıyordu.

"Hmm." Bakışmamızı kesmeden önce başını salladı ve bir pateni çalıştıktan sonra diğer paten üzerinde çalışmaya başladı. "Ama denedin, değil mi?" Sesi alay ediyormuş gibi gelebilirdi ama neyi ima ettiğini biliyordum.

Ben bir oyuncuydum.

Dün gecedен önce o rozeti gururla taşırdım. Hatta takardım.

Bağlılıklar ve ilişkiler hiçbir zaman bana göre olmamıştı.

Ama her nasılsa, bu Crystal'dan önceydi. Crystal ve onun ela gözleri beni bir şekilde hayata döndürmüştü.

Elini uzattım ve yavaşça nefes vermeden önce parmaklarının üst kısmını okşadım. "Yalan söylemeyeceğim bebeğim. Otuz altı yaşındayım. On sekiz yaşından beri Donanma'dayım. Her yere gittim. Bir sürü harika kadınla tanıştım. Hiçbir şekilde bir aziz değilim."

"Ben-" demek istemedim. Başımı salladım ve ona baktım.

"Oyuncu olduğumu mu ima ediyorsun?" Aniden biraz utangaçlaşınca dudaklarım kıpırdadı.

Kahretsin, verdiği her tepkiye bayıldım. Her biri beklenmedikti. "çok baktandı, Coop." *Coop*. Kısaltma şekli hoşuma gitmişti.

Benim adım. Aşinalık. Ona daha da aşına olmak istedim. Bir ömür boyu yakınlaşmak istedim.

Bir ömür boyu mu?

"Unutmaya dersin, tamam mı?" diye teklif etti ve ben yine kolay yolu seçmedim.

"Hayır. Yapamayız. Çünkü sana karşı açık olmalıyım bebeğim. Senden hoşlanıyorum," diye açık açık söyledim.

"Coop-"

"Bu seninle yatmak istediğim için söylediğim bir söz değil. Bu gerçek."

"Bu uyumak istemediğin anlamına mı geliyor-" Ona bir bakış attım ve o da dudaklarını birbirine bastırdı.

"Seni tanımak istiyorum. Senin de beni tanımanı istiyorum. Bizden önce yaptığım her şeyin hiçbir anlamı olmadığını bilmeni istiyorum."

"Gerçekten bunu söylemek zorunda değilsin-" diye sözümü kesmeye çalıştı ama ona öyle bir bakış attım ki sustu.

"Biliyorum." Sesim kısıldı. "Ama bilmen gerek. Bu"- aramızdakileri işaret ettim- "aramızdaki bu bok her gün olan bir şey değil, Crystal. I

Sanırım bunu biliyorsun." Yutkunmasını ve kızarmasını izledim. "Bunun nereye gideceğini görmek isterim," diye ekledim çünkü zaten kararlıyım.

Bir ömür boyu. Kelime kafamın içinde tekrarlanıp duruyordu. "Gidiyor mu?" diye tekrarladı. Dudakları kıpırdadı.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordum. Kalp atışlarım hızlandı. "Sence bana bir şans verebilir misin? Bize bir şans verebilir misin?" Nefes alamıyormuş gibi hissediyordum.

Bakışlarındaki ışığın biraz daha parladığını görene kadar olmazdı. Crystal benim kalbimin peşinden koşan bir ateşti ve bununla savaşmanın imkânsız olduğunu biliyordum. Denemeyecektim bile.

"Belki." Omuz silkti ve ben de kabaca güldüm.

"Belki mi?" Mırıldandım ve gülümsemesi arttıkça yüzündeki gamzeler derinleşti. "Beni böyle mi yapacaksın?"

", Bay Denizci, çamaşırlarımızı bitirmeliyiz."

"Benimle barbeküye gel." Ağzını açtı ve sonra kapattı. Yüzündeki rahat gülümseme kayboldu. "Takımım pazar günleri bir araya gelir. Yemek yaparız, maç izleriz, muhabbet ederiz. Ne dersiniz?"

"Gerçekten isterdim ama-"

"Hayır deme. Lütfen," diye yalvardım. Tanrım, çocuklar beni görse gülerlerdi. "Bütün kıyafetlerini katlarım," diye teklif ettim. Başını salladı ama sinsi bir gülümseme yüzünü süsledi. Biraz daha rahat nefes almamı sağladı.

"Yapabilseydim, yapardım. Faith ve ben çalışmadan önce her şeyi hazırlarız," diye hatırlattı ve omuzlarım düştü.

"Bu doğru." Kendimi bencil bir pislik gibi hissederek yüzümü buruşturdum. "Seni yemeğe götürebilir miyim?" Teklif ettim çünkü bu gece onu görememe düşüncesi, zaman tam anlamıyla akıp gidiyormuş gibi hissettirirken beni öldürüyordu.

"Bir yemek kamyonu parkına gelip bana yemek getirmek mi istiyorsun?" diye tekrarladı ve sesimin ne kadar çılgınca geldiğini biliyordum. Bu işi sağından solundan batırıyordum.

"Evet?" Ona en iyi gülümsememi vermeden önce yüzümü buruşturdum. Gözleri ağzıma kaydı. Üst dudağını yaladı ve yemin ederim o anda sikim ön sperm sızdırdı.

"Tamam," diye kabul etti ve bir elinde patenleri olduğu halde ayağa kalktı. "Hadi bakalım. Senden bir saat daha ücret almadan önce seninkileri iade etmeliyiz. O zavallı patenler yeterince şey yaşadı," diye dalga geçti ve ikimiz de güldük.

Ayağa kalktım ve boştaki elini kendi elimle tuttum. Onu tekrar göreceğimi bilmek günü atlatmamı kolaylaştırdı.

Çok değil ama biraz.

Kristal

"Bunu neden yapıyorsun?" O sabah satın aldığı bir kutu çileği dilimlemeyi bitirdiğinde Faith sordu. Bakışlarıyla buluşmak için başımı kaldırdım.

"Ne yapıyorsun? Dilimler konusunda anlaşmamış mıydık?" Parlak meyvelere bakarak sordum.

"Çileklerden bahsetmiyorum." Sesindeki gülümseme şeffaf olmaktan öteydi ve dudaklarımı birbirine bastırdım.

"Sonra ne olacak?" Bakışlarına karşılık verirken sırttım ve kalçamı dışarı doğru çıkardım.

Gözleri irileşti ve yüzündeki şüpheli gülümseme büyüdü.

"Bu!" Beni işaret etti. "Hepiniz... gülümsüyorsunuz!" Bir süre beni izledi ve yüzüme bir sıcaklık vurduğunu hissettim.

"Ben her zaman gülümserim," diyerek kıcımdan yalan söyledim ve bana attığı ters bakıştan onu kandıramadığımı anladım. Bakışları daralırken başını eğdi.

"Aman-"

"Başlama!" İnledim. Faith'in önünde belli etmemem gerektiğini iyi biliyordum. Herhangi bir haberin kokusunu aldığında kemiğe sarılmış bir köpek gibi olurdu. "Aman Tanrım!" Güldü ve ellerini önünde birleştirdi. I şakacı bir şekilde gözlerimi devirdi.

"Neden deniyorum ki?" Kendime yüksek sesle sordum.

"anasını!" Yüksek sesle ciyakladı. "Biriyle tanışmışsın!" "Fai-"

"Kim? Ne zaman? Neden yapmadın-" Ellerimi kaldırdım ve o da . Mavi gözleri daha az parladığından değil.

"Önce hangi sorunun yanıtlanmasını istersiniz?"

"." diye kıkırdadı ve ben de dilimlenmesi gereken bir sepet temiz çileğe uzanırken ona katıldım.

"Dün gece sorduğun adamı hatırlıyor musun?"

"Sana aya asılmışsın gibi bakan seksi, dövme adam mı?" diye sordu ve ben alay ettim.

"Her neyse." İçimden yükselen kahkahayı öksürerek uzaklaştırdım. "Kamyonun yüksekliği yüzünden sadece bana bakıyordu."

"Oh! Tamam!" diye şımardı, tamam demeyi uzattı. "Ee? Onunla ne oldu?"

"Şey..." Sabah olanları paylaştım ve sonunda Faith'in gülümsemesinin imkansız boyutlara ulaştığını hissettim.

"Ve bu gece uğrayacağını söyledi." Son iki meyveyi bitirirken omuz silktim.

İşte o zaman Faith'in alışılmadık derecede sessiz olduğunu fark ettim. Başımı kaldırdığımda onu öyle kocaman gülümserken ve gözlerinde öyle büyük bir sevinç varken gördüm ki, hayatım boyunca biriktirdiğim paralarım üzerine bahse girsem ağlamasına ramak kalmıştı.

"Ne?" diye sordum. Başını salladı ve güldü.

"Hiçbir şey." Aman Tanrım! Faith Espinoza umutsuz bir romantikti. "Onunla ilgili içimde iyi bir his var," dedi sessizce, sesindeki umut biraz bulaşıcıydı.

"Dur," diye homurdandım, başımı sallayarak. "İki haftalığına izne çıktı," diye hatırlattım sadece ona değil kendime de. Eğlenceli bir kaçamaktan başka bir şeyin gelişmesine imkân yoktu.

"Yani?" Kaşlarını çattı. "Bu onu tanımak ve aşık olmak için bolca zaman demek."

"Hayır," diye kestim sözünü parmağımla işaret ederken. "Yapma bunu!"

"Uğursuzluk getireceğimden mi korkuyorsun?" diye şımardı ve bu beni şaşırttı.

Faith genelde küstah değildir.

"Uğursuzluk mu?" Ben tsked. "Hadi ama! Hayır. Bu şu anlama gelir- ben- bilirsin- ben sadece..."

Bundan korkuyor muyum?

En iyi arkadaşım bana "Kariyerimizden ve arkadaşlığımızdan daha fazlasını istemekte sorun yok," diye güvence verdi ve ben zorlukla yutkundum. *Daha fazlasını istemek mi?*

Bu savunmasız olmak anlamına gelir. Kalbini riske atmak ve onu başkasının ellerine teslim etmek. Artık içimde böyle bir şey yoktu. *Öyle değil mi?*

"İnanç." İçimi ektim. "Ben sadece-"

"Sus. Senin bir ilişki insanı olmadığınla ilgili o saçma hikayeyi duymak istemiyorum."

"Cockamamie?" Kıkırdayarak tekrarladım. "Bu kelimeleri nereden buluyorsun? Anne ve babanın Kosta Rika'dan olduğunu biliyorsun, değil mi? Değil mi?"

Londra." Güldü ve gözlerini devirerek temiz bir el bezini bana fırlattı. Uzun zamandır arkadaşlık ve her zaman birbirimize takılırdık.

"Belki arada bir eline kitap alırsan kelime dağarcığını genişletirsin," dedi ve böylece konuyu kapattı.

Her şeyi hazırlamaya devam ettik ve daha ne olduğunu anlamadan kamyonu hazırlıyorduk ve o da arabasına atlayıp beni takip etmek üzereydi ki durdu ve bana döndü.

"Crys?" diye . "Evet?"

"Ona bir şans verin," dedi kendinden emin bir şekilde.

Gözlerimi kırdım. "İnanç-"

"O çamaşırhaneye kaç kere gittin? Rudy'nin yerine, bu konuda? Yollarınızın tekrar kesişmesi, böyle birdenbire. Bunun bir anlamı olmalı."

"İnanç." İçimi çektim. Ne söylediğini biliyordum. Hatırlayabildiğimden çok daha uzun zamandır yaşadığım en güzel Pazar sabahından uzaklaştığımdan beri düşündüğüm bir şeydi bu. Sadece birkaç saat sürmüştü ama Cooper'ın yanında olmak başkalarıyla takılmaktan çok daha farklı hissettirmişti.

Hem heyecan verici hem de tanıdık gelmişti. Onun yanında sadece kendim olacak kadar rahattım.

"Ne düşündüğünü biliyorum. Bana bir saniye ver." Ellerini önünde birleştirmiş, sessizce ona bir dakika vermemi istiyordu. En iyi arkadaşımı asla inkâr etmeyeceğimi biliyordu. "Biliyorsun, şöyle olanlardan sonra kendini açmanın..." Kollarımı önümde nasıl kavuşturduğumu görünce sözleri dilinin ucunda kayboldu. Birini çok yakınım almak söz konusu olduğunda beni çevreleyen duvarları görebildiğini biliyordum. Gözleri üzüntü ve biraz da acıma duygusuyla yumuşamıştı ve ben bundan nefret ediyordum.

En iyi arkadaşımı, dünyada her zaman güvenebileceğimi bildiğim tek kişiyi üzmemekten nefret ediyordum.

"Bunun senin için kolay olmadığını biliyorum Crys. Bir daha kimseyle çıkmazsan kimse seni suçlamaz," diye ekledi usulca, onu omuz silkmeme izin vermeyerek. Herkesin bir geçmişi vardı ve ben de bunun dışında değildim. "Ben sadece bu adama bir şans vermeni öneriyorum. Bir randevudan sonra hiç böyle gülümsememiştin, şey... hiç."

"Bu bir randevu değildi," diye karşı çıktım. Bana gözlerini devirdi ama bırakmayacaktı. "Peki," diye inledim. "Deneyeceğim," diye söz verdim ve o da

dönüp arabasına binmeden önce başını salladı.

Dikkatim yemek kamyonumuza kaydı. Bebeğimizi kullanma sırası bendeydi. Normalde bu beni korkuturdu ama nedense bu gece işe gitmeyi dört gözle bekliyordum. Cooper'ın yüzü zihnimde ve ne denediysem onu aklımdan çıkaramadım.

Çok uğraştığımdan değil.

Sanki düşüncelerime demir atmış gibiydi ve açıkçası ondan kurtulmak için acele etmiyordum.

BEŞ

KOOPER

I bütün gece gözlerimi ondan alamadım.

Erken gelmişim ve beni en iyi arkadaşı ve iş ortağı Faith ile tanıştırmıştı. Bana gülümsedi ve bakışları Crystal'a döndüğümde, kızımın ona benden bahsettiğini biliyordum. Bunu bilmek umut veriyordu. Ne için umut, emin değildim.

Erkekler kadınlarıyla birlikte olduklarında böyle mi ?

Biraz yardım etmişim ama ne olduğunu anlamadan, odaklanması gerektiğini söyleyerek beni göndermişti. Oturduğum masadan kamyonlarının kalabalıklaşmasını izledim. Kuyruklar oluşmuştu ama kimse beklemeye aldırıyor gibiydi. Bekleyen herkes Crystal ve Faith'in yemeklerini deneyimleyeceği için heyecanlıydı.

Etrafta oturup telefonumla oynuyormuş gibi yaptım ama aslında uzaktan onları izlerken hayranlık içinde kalmışım. Bu ikilinin o yemek kamyonunu çalıştırma ve yönetme biçimleri etkileyiciden de öteydi. Her müşteri oturacak bir yer aramaya ve waffle'larının tadını çıkarmaya giderken yüzlerinde bir gülümsemeyle oradan ayrıldı. Hatta bazıları Waffled Up'ı paylaşmak için sırada beklerken fotoğraf çekiyor ya da canlı yayın yapıyordu.

Zaman zaman uzaktan göz göze geliyorduk, ben ona göz kırptıyordum, o da şakacı bir şekilde gözlerini deviriyordu. Bunu yapmasına bayılırdım. Onunla flört etmeyi severdim. Kafadan hastaydım ama onun şımarıklığında beni hiç hissetmediğim kadar sertleştiren şey vardı. Akan cazibe seks ve şehvetten daha fazlasıydı.

Elbette, hepsi oradaydı. Tam yüzeyde, yavaşça kaynıyordu. Ama bundan daha derine iniyordu.

Benim. Bu sabah onun uzaklaşmasını izlediğimden beri bu kelime tekrarlanıyordu. Ama beni korkutmadı. Aksine, daha uzun oturmama neden oldu.

Daha gururluyum. O benimdi. Sadece henüz bilmiyordu.

Kendime sııttım ve başımı salladım. Arkadaşlarım onların kadınlarına aşık olduğunda ne kadar aptal olduğuma inanamıyordum. Ne kadar alaycıymışım. Şimdi her şey çok açıktı.

Ve yirmi dört saatten daha az bir süre geçmişti.

Hayallerinizdeki kadınla, sizi hayata bağlayan ve hayatınıza yeni bir anlam katan kadınla tanıştığınızda, bunu sorgulamadınız. İnkâr etmediniz. Size verilen en önemli görevmiş gibi peşinden gittiniz.

"Bu gece için teşekkür ederim." Omzunun üzerinden baktı ve gözlerim onunkilere takıldı.

"Teşekkür bir şey yok, bebeğim."

"Dalga mı geçiyorsun benimle?" Güldü, başını salladı ve yüzüne düşen bir saç telini fırçaladı. "Temizliğe yardım ettin. En son ne zaman bu kadar erken bitirdik bilmiyorum." Mutlu bir şekilde iç çekti ve ben de onu yanıma çektim.

Birlikte yemek yemiştik.

Crystal ile vakit geçirmek hızla bağımlılık yapmaya başlamıştı. Karşılıklı oturup aynı yemeği paylaşmamızı seviyordum. Konuşma şeklimizi. Sohbet bittiğinde bile sessizlik rahat bir sessizlikti.

Bunu bir kadınla hiç paylaşmamıştım.

"İstersen yemek yapmana yardım edebilirim," diye teklif ettim ve bana tuhaf tuhaf baktı. Kahvaltı yapmaktan ve biftek ızgara yapmaktan başka bir şey bilmiyordum. Ama onun için bir mutfak sihribazı olmayı öğrenebilirdim. Kahretsin, Crystal için her şeyi yapardım.

"Yemek servisi kartı almanız gerekir." Sırıttı, ben de omuz silktim.

"Güzel. Nereden alabilirim?" Söyledim. Güldü, elini sallayarak Başını. Faith on dakika önce ayrılmıştı ve kamyon tamamen kapatılmıştı. Tezgâhı son bir kez silmek için kullandığı bulaşık bezini yere düşürdü ve ben de bu anı kendi avantajıma çevirerek onu kollarıma çektim.

"Merhaba." Gözlerimiz kilitlendi ve yemin ederim o ela gözleri benim sonum .

"Hey," diye iç geçirdi. Crystal bana biraz daha yaklaştı, göğüsleri göğsüme sürtündü ve çenem sıkıştı. "Onları satmıyorlar."

"Satmak mı?" Boğazımı temizlemeden önce bir saniye tekrarladım. Güzel kokuyordu. Vanilya, pudra şekeri ve limon gibi.

"Yemek servisi kartı," diye açıkladı. "Bir ders alıyorsun," diye paylaştı ve ellerimin kalçalarını tutmasına izin verdim. Oraya oturuşlarını çok sevmiştim.

"Peki. Bunun için nereye gideceğim?" Sordum, çünkü gerçekten izin verseydi, onunla biraz daha fazla zaman geçirmek anlamına gelecekse ihtiyacım olan her dersi alırdım. Bu, izin deyken çalışmak anlamına gelse bile.

Yüzü kahkahalarla aydınlandı. Kalbim sıkışmaya başladı. "Çizgileri hiç bırakmıyorsun, değil mi?" Çizgi olmadığı halde çizgi olduğunu sanıyordu.

Şakağındaki dağınık saçları taradım ve kulağının arkasına sıkıştırdım. Bu hafif dokunuş vücut sıcaklığımı birkaç derece yükseltti. Küçük pembe dili dışarı çıkıp alt dudağını yaladığı sırada Crystal dokunuşuma doğru eğildi. Parıl parıl parlıyor, ağzımı çağırıyordu. Kapüşonlu bakışları ve sığ nefes alış veriş i öpölmek istediğini ima ediyordu.

Ben de, tatlı şey, ben de.

Başımı kolayca eğip ağzımı onunkine koyabileceğim kadar yakındık. Tam o anda bir öpücük çalabilirdim.

Ama ben yapmadım.

Geri çekilmek ve bir adım geri atmak bana pahalıya patladı. *Hem de çok.* Aramıza mesafe koymamı izlerken bakışlarındaki şaşkınlığı görebiliyordum.

"Bu adamı nereye götüreceğiz?" Tezgâha vurarak sordum. "Biz mi?"

"Seni ben götürürüm." Bu bir teklif değildi. Ses tonumun bunu belirttiğinden emin oldum. Eğer karşı çıkarsa, istediğini yapacaktım ama denemek zorundaydım. Gecemizin bitmesine hazır değildim.

"Faith'in ailesinin evinin önüne park ediyoruz," dedi usulca ve ben de başımı salladım.

"Tamam. Seni takip edeceğim."

"Beni takip et?" diye tekrarladı.

"Şimdi seni terk edeceğimi mi düşünüyorsun?" Ona en iyi çocuksu gülümsememi verdim ve gözlerinin dudaklarıma kayışından iş e yaradığını hissettim.

Dudaklarını birbirine bastırmadan önce, "Coop," diye fısıldadı. "Geç oldu. Yorulmadın mı?"

"Senin yanında olmak üç shot espresso içmekten daha iyi geliyor." Dudaklarım yukarı kalktı ve mesafemi koruyamayarak güldüğünde, onu tekrar kollarıma çektim ve etrafına sardım, sıkıca sarıldım ve o da buna uydu. Vücudumun içinde eridi. Mükemmel uyum sağlamıştık. Bütün gece bu şekilde kalabilirdim ama ayakta duracak hali olmadığını ve bir molaya ihtiyacı olduğunu biliyordum. Geri çekilmeden önce başının üstünü öptüm ve onu takip edeceğimi hatırlattım.

Neyse ki Crystal aksini iddia etmedi ve buna razı oldu. Cipime doğru ilerlerken beni izlediğinden, bu çekimi hisseden tek kişinin ben olmadığımı biliyordum.

Bu his aşka çok benziyordu.

Kristal

Arabayı sürerken onu izledim. Profili biraz soğukkanlıydı, dikkatini tura verirken yoğundu. Sol eliyle direksiyonu tutarken sağ eliyle de benimkini tutuyordu. Hızla çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalıştım. Zihnim dakikada bir mil yol alıyordu.

Ona bir şans ver, diye tekrarladı Faith'in boğuk sesi kafamın içinde, o Gaslamp Bölgesi'ne doğru dönerken ve ben nereye gittiğimize dair hiçbir fikrim olmadığını fark ederken.

"Nereye gidiyoruz?" Ön koltuğun sessizliğini bozarak sordum. "Bana evime dönecek kadar güveniyor musun?"

"Senin evin mi?" Alt dudağımı çiğneyerek sordum. "Orada ne yapardık?" Nazlı nazlı sordum. Çapkın ayıyı dürtüyordum. Bir an için bana baktı. Koyu renk gözleri sıcak bir şeyle parlıyordu.

Yanıyor.

Erimiş.

"Seni oraya götürmek ve sana bir şey göstermek istiyorum." İçimden gelen tepki ona gülüp geçmek ve bunu yumuşak bir cümle olarak nitelendirmek oldu çünkü Cooper Briggs kesinlikle öyleydi.

"Eminim yapardın." Kabaca güldüm ve başını sallarken dudakları seğirdi.

"Neden senin yanında söylediğim her şey çift anlamlıymış gibi geliyor bilmiyorum." İnledi ve elimi kendi eliyle kapattı.

Bunu yapmasına bayıldım.

Elini elime koyduğunda nasıl da harika hissettiriyordu. Ona baktım ve yeterince yakın olduğumda, sanki ona aitmişim gibi parmaklarımızı birbirine doladığı gerçeğine bayılmamaya çalıştım. Sanki o bana aitmiş gibi.

"Dairem sekizinci katta. Balkonumda güneşin doğuşunu izleyerek takılabiliriz diye düşünüyordum. Konuşabilir miyiz?"

"Sadece konuşmak mı?" Soru yanlışlıkla dudaklarımdan kaçtı ve adımı hırıldayarak söylediğine yemin edebilirdim. Dudaklarımı yaladım ve yanımdan geçen şehre doğru baktım. "Ya hayır dersem?" Çoğunlukla merakımdan sordum.

"Bizi sahile geri götürebilirim. Bu sabah gittiğimiz yere. Birkaç battaniyem ve kapüşonum var." Arka koltuğu işaret etti. "Oturup konuşuruz, güneşin doğuşunu izleriz. Rudy'nin dükkânı birkaç saat içinde açılacak" - sürgüsünün üzerindeki saati işaret etti- "o yüzden seni kahvaltıya götürmeme izin vermen için ikna etmeye çalışacağım" diye ekledi. O kadar sevimli, o kadar tatlı bir şey vardı ki, onun evine geri döneceğimi ve konuşmaktan daha fazlasını yapacağımızı biliyordum.

"Hmm...." Elini sıkmadan önce fısıldadım. Gözleri benimkilerle buluştu. "Hadi eve gidelim," dedim usulca. Burnu alevlendi ve yüzüme sıcaklığın çarptığını hissettim. Az önce onun evine evim demiştim. "Senin evini kastediyorum." Dudaklarımı birbirine bastırdım ama olan olmuştu bile. Coop'un çıldırdığını görmeye hazırdım.

"İlk seferinde haklıydın, tatlı şey," diye mırıldandı nefesinin altından çıkarken. Koltuğumda kıpırdanmamaya çalıştım.

ALTI

KRİSTAL

W balkonunun tırabzanında duruyorduk. Sekizinci kattan dışarı baktığımda Cooper'la bambaşka bir dünyadaymışız gibi hissediyordum.

"Bu çok güzel." İçimi çektim. Kolları bana sarıldı. Daha sıkı sarıldım ve ona doğru eğilerek başımın arkasını göğsüne yasladım. "Burayı bu yüzden mi satın aldın? Manzara için mi?" Dönüp ona bakarak sordum.

Manzara inanılmaz olsa da -sanki oradan tüm San Diego'yu görebiliyordunuz ve gökyüzü yıldızları seçebileceğiniz kadar asıl manzara Cooper'dı. Parlak dolunayın altındaki Cooper yıldızlara rakipti.

"Sayılır." Omuz silkti. Bu konuda neredeyse utangaç görünüyordu. "bir hikâye var," diye tahmin ettim ve dudakları seğirdi. "Bu konuda çok iyisin, biliyor musun?"

"Neye?"

"İnsanları anlamak."

"Hmm," diye mırıldandım, eğlenmek için psikoloji kitapları okumayı sevdiğimi atlayarak. "Yani?" Bastırdım ve dilini düz beyaz dişlerinin üzerinde gezdirmesini izledim. İç çektiği anda bana söyleyeceğini biliyordum.

"Ağabeyim üste yaşadığım ve bir yerim olmadığı için bana yükleniyordu."

"Eski denizci kardeşin mi?"

"Evet."

"Sizler çok başarılısınız," diye hafifçe takıldım ve o da kıkırdadı. "Yani, büyük kardeş senin davanın peşindeydi ve..." Yavaşça seslendim ve eli yüzümü kavrayacak şekilde kalktı.

"Caspian bana bir yer bulmayı teklif etti. Bu ona yardımcı olurdu çünkü o zaman parasını... diyelim ki... adil bir şeye yatırabilirdi."

"Tamam." Bunun ne anlama geldiğini bildiğimden emin değildim, bilmek de istemiyordum. "Bu güzeldi."

"Bu sadece birkaç yıl önceydi Crystal. Ben yetişkin bir adamım."

"Ve ağabeyinin sana bir ev almasını istemedin, bu yüzden kendin için mi aldın?" Tahmin ettim ve yutkundum.

"Hemen hemen," diye kabul etti ve sonra boğazını temizledi. "Uzun görevlere gittiğimde, evi en fazla iki geceliğine AirBnB'ye veriyorum. Benim için para kazanmasını sağlıyorum."

"Zekice," dedim ve başını öne eğdi.

"Öyle mi düşünüyorsun?" Tepkim karşısında şaşırmıştı.

"Elbette! Daha çok değil, daha akıllıca çalışın. Paranızın öylece oturup tozlanmak yerine sizin için çalışmasını sağlamakta yanlış bir şey yok," dedim ve o da başını salladı.

"Ticaret okulu mu?" diye tahmin etti ve ben de güldüm.

"Birkaç online kurs," diye paylaştım. "Üniversite diplomam yok... henüz." Omzum düştü.

"Çok zekisin amına koyayım. Beş diplomam olmaması beni şaşırtıyor," diye iltifat etti. Yüzüm kızardı.

"Amaç buydu." Gözlerimi devirdim. Çoğunlukla da kendime. "Planlar yaparız ve hayat bazen sana parmağını oynatır. Ama bilirsin, her dönemecin bir nedeni vardır." Uzun zamandır kafamda tekrarladığım slogan buydu.

Bu ve "Başarana kadar numara yap. Titredim ve elleri kollarımı okşadı.

"Kahretsin! Üşüdün mü? İçeri girip oturmak ister misin? Film izlemek ister misin?" diye tatlı bir teklifte bulundu. İkisi de kulağa harika geliyordu ama onun evine gelmeyi neden kabul ettiğimi biliyordum.

Yeni tanıştığım adamın cazibesi ve çekiciliği çok büyüktü. İki haftadan kısa bir süre içinde hayatımdan çıkacağını bildiğim bir adam. Bir geceden fazlasını aramayabilecek bir adam. Belki de bana öyle bakmasına neden olan şey kovalamacanın verdiği heyecandı.

"Bana evini gezdirmeye ne dersin?" Elimi onunkine uzattım ve parmaklarımızı birbirine doladım. Kaşları kalktı ve boğazını temizledi.

"Tur mu?" diye tekrarladı. Alt dudağımı ısırarak başımı salladım. Bu baştan çıkarıcı hareket karşısında neredeyse kendime kızacaktım. İlişki kurma konusunda fazlasıyla paslanmıştım. Coop'un gözleri ağzıma kaydı ve ben de onun adem elmasının sallanışını izledim. Tanrım, çok seksiydi. Boynunu yalamak, kasları boyunca öpücük üstüne öpücük kondurmak ve bir iki morluk bırakmak istiyordum.

Bu sahiplenici düşünce karşısında başımı salladım. Hickey? Onun üzerinde izimi bırakmak mı? Bunu ne kadar çok düşünürsem, ona o kadar yakın olmayı, onu derinlemesine, tamamen içime çekmeyi o kadar çok istiyordum. Özellikle de günün büyük bölümünde onun etrafında olduktan sonra.

Birlikte çamaşır yıkamaktan, paten kaymaya çalışmasını izlemeye, Faith ve benim boş zamanlarımızda sırf takılmak için bütün gece dışarıda takılmasına kadar. Tanımadığı insanlara yemek kamyonumuzdan bahsetmesini izledim. Onun gözünde potansiyel müşteriler. Hatta gecenin sonunda kollarını sıvayıp kurulum ve temizlik işlerine bile yardım etmişti.

Hiçbir konuda abartılı davranmamıştı. Yaptığı her şey yüzde yüz gerçek gibiydi. Gerçek gibiydi. Onu daha sonra becermemi umarak orada bulunmamıştı. Oradaydı çünkü gerçekten benimle birlikte olmak .

Uzun zamandır daha fazlasını istememi sağlayan ilk erkekti. Bir öpücükten ya da bir randevudan daha fazlasını. Bir andan fazlasını.

"Crys?" Adımı seslendi ve ben gözümü kırptım. Erkeksi hatları ay ışığı altında daha çok göze çarpıyordu. Burnunun çizgisi ve elmacık kemiklerinin keskinliği.

"Özür dilerim." Başımı salladım.

"Sweets, eğer sadece dinlenmek istiyorsan benim yatağımı alabilirsin. Ben kanepede yatarım ve-" Ve yeterince duymuştum. Tanrım, bu adam! Kendi iyiliği için fazla yakışıklı olan, tatlı dilli bir oyuncu olarak gördüğüm bu adam ilk düşündüğümünden çok daha fazlasıydı. Boştaki elimi kaldırdım ve dudaklarını kapattım. Dudaklarına bir öpücük kondurdu ve bu beni gülümsetti.

"Bana yatak odanı gezdir Cooper," diye fısıldadım ve uzun, derin bir nefes alırken gözleri kısıldı.

"Hiçbir şey yapmak zorunda değiliz," diye hatırlattı ve dudaklarım daha da yukarı kalktı. Karanlık bakışları dudaklarıma ve yanağıma kaydı.

"Biliyorum." Memnundum. Cooper'la geçirdiğim günden sonra onun yanındayken kendime uzun zamandır duymadığım bir güven duyuyordum. Sanki uykuda olan bir parçamı yeniden uyandırmıştı. Kilitlenmiş.

Kristal kürem yoktu.

Sabah ne olacağına dair hiçbir fikrim yoktu. Genelde kendimi ölümüne tahmin ederdim. Ama tam o anda, ay ışığının üzerimize düşürdüğü yıldızların altında dururken, ne istediğimi ikinci kez düşünmedim.

Ve o da Cooper Briggs'ti.

Cooper

Evime dönüş yolunu göstermesini izledim ve arkamdan Fransız kapılarını kapattım. Bunu yaparken elini bırakmıştım. Döndüğümde bunun Crystal'ı hedefinden alıkoymadığını fark ettim. Evimin içinde süzülüşünü izledim. Kahretsin, oradaki görüntüsüne bayılmıştım. Döndü ve başını ona doğru salladı, sessizce onu takip etmemi istiyordu ve eminim ki iki kez sormasına gerek yoktu. Küçük koridorda onu takip ederken ayaklarım hareket etmeyi başardı.

"Son kapı," diye homurdandım, bedenimi duvara yaslayarak. Dudaklarını yaladı ve doğruca yatak odama girdi. Bir parça kontrolü elimde tutmayı ve hemen içeri dalmamayı başardım. Kendimi duvardan ittim ve derin bir nefes aldım.

Bunu edemezdim. Akıllı olmak zorundaydım.

Smart pencereden uçtu ve ben yatak odamın eşiğinden geçerken sekiz kat aşağıya yere çakıldı. Bir dakika içinde kıyafetlerini çıkarmayı başarmış, üzerinde sadece şarap kırmızısı bir külot ve sütyen takımı kalmıştı.

"Siktir." Gördüğüm manzara karşısında küfür dudaklarımın arasından kayıp gitti.

"Sadece ne istediğimi açıklığa kavuşturmak istedim," dedi, ellerini birbirine kenetlemeden önce boyunun hizasında durarak. Gergindi. Açlıktan ölmek üzere olan bir yırtıcı gibi ona aval aval bakmanın da bir faydası olmuyordu.

"Çok güzelsin," diye mırıldandım ve sinsice gülümsediğinde beni harekete geçmeye itti. Arkama uzandım ve tişörtümü başımın üzerinden çekip yere bıraktıktan sonra kotumu hızla çıkardım, boxerımı çıkarmadım.

"Kendine bakmak o kadar da kötü değil," diye karşı çıktı, bakışları vücudumda gezinirken takdir ediyordu. Güldüm.

Hassiktir! İnanılmazdı! Seks yapmadan hemen önce ne zaman gülmüştüm?
Asla.

Ama bu sadece seks olmayacaktı. Bundan daha fazlası olacaktı.

"Bütün gece orada mı kalacaksın?" diye sordu alt dudağını kaşımadan önce, ben de sııttım.

"Yatağıma gir, waffle kız." Arkasını işaret ettim ve gözleri parladı.

O ateş ve tutku benim felaketim oldu.

"Biraz patronluk taslıyorsun," diye homurdandı ama ben derin bir nefes alırken dönüp yatağıma doğru ilerledi. Her şey sıcak hissettiriyordu. Tenim. Kanım. Ciğerlerimdeki oksijen.

"Ellerini başının üstüne koy. Onları orada tut," diye emrettim. Gözlerini devirdi, ama beni daha fazla kızdırmadan dediğimi yaptı ve yatağıma uzanıp bana bakana kadar bir adım öne çıkmadım.

Sağ tarafına yan yattığımda yatak ağırlığının altında inledi.

"Sen ne-"

"Şşşt." Göz kırptım. "Bana güveniyor musun?" Başını salladı, farkında olmadan dizginleri bana verdi ve sadece bir geceden daha fazlası için umut verdi. Bana tamamen güvendiği bir gelecek.

Vücuduyla.

Kalbi. Kahretsin, en çok bunu istediğimi sanıyordum.

Parmaklarımın uçları boynundan köprücük kemiğine, göğüslerinin arasına kadar uzanıyordu. Göğsünün inip kalkmasını izledim. Teni tüylerle doldu ve dudaklarımı göğsünün üstündeki narin derideki büzülmüş deriyi öpmek için indirdim.

"Çok yumuşak. Çok güzel kokuyor." Tenini içime çektim. Sırtını dikleştirerek göğsünü yüzüme doğru yaklaştırdı ve ne istediğini anladım.

Ama ben bir piçtim.

İkimize de ihtiyacımız olanı vermek yerine, bizi kızdırdım. Dudaklarım sol göğsüne geçmeden önce sağ göğsünün üst kısımlarında gezinirken bize yavaşça işkence ediyordum. İnledi ve sızlandı, yumuşak sesi benden memesini çıkarmamı istedi. Ona dokunmamı. Ama yapmadım, bu yumuşak istekler hüsrana uğramış yakarışlara dönüşene kadar yapmadım. Sonra, ancak o zaman oturdum, diz çöküp göğüslerini çıkarırken benim için açtığı bacaklarının arasına girdim. Şımarık

ve yuvarlak. Yumuşak. Kahverengi meme uçları uzamış, dokunmam için yalvarıyordu ve artık kendimi tutmayı bırakmışım.

"Aynen böyle!" diye haykırdı bir turgid tepesine yapışıp emdiğim anda. Tadı çok tatlıydı. Çıkardığı sesler daha da tatlıydı. "Coop," diye inledi, ben de ısırdım ve çıkardığı seksi nefesi sevdim. "Coop, daha fazlasına ihtiyacım var, lütfen." Benim de aynısına ihtiyacım vardı.

Vücudunda aşağı doğru süründüm, dilimi göbeğinin üzerinde ve ötesinde gezdirmeden önce gövdesine öpücükler serpiştirdim. Cennete yaklaştıkça, onun uyarılmışlığının kokusu daha da güçleniyordu. Ağzımı sulandırıyordu.

"Coop, sen ne-" Külotunun köşebentini kavrayıp hızlı bir hareketle yırttığımda kelimeler dilinde kayboldu. "Coop!" Yutkundu ve burnum alev aldı.

"Seni yemem gerek, tatlı şey," diye homurdandım yaklaşmadan bir saniye önce. Dilim kremi balının ilk şekerli tadını alırken gözlerim onunkilerden hiç ayrılmadı. "Siktir!" diye inledim ve ben şehre inerken onun başı düştü. Vahşi ve kontrolden çıkmış bir canavar gibi onu yedim.

Ağzıma boşalmasını izlemek istiyordum çünkü çok . Onun küçük amını yumuşatmam gerekiyordu. Parmaklarım kolayca içeri kayd, sinir yumağını nazikçe emerken damlayan balın arasında süzüldü. Amının parmaklarımı nasıl daha derine çektiğini hissedebiliyordum.

"Açgözlü kız," diye homurdandım bir parmak daha eklediğimde ve o haykırdı. Sırtımın alt kısmında ve şakağında ter oluşmuştu. Sikim ne kadar sert olduğu ve yatağa nasıl çarptığı için ağrıyordu.

"Lütfen, lütfen! Tanrım, Coop, daha fazla... Daha fazlasına ihtiyacım var... Tanrım! Lütfen, sana içimde ihtiyacım var," diye tutarsızca ağladı. Her kirli yakarış beni kırıyordu. Önce onu ağzıma almak istemiştım ama bunun için daha sonrasını beklemek zorunda kalacaktım.

Kadınım tam olarak istediği şeyi vermem gerekiyordu.

Doğrudum, sikim dışarı fırlarken boxerımı aşağı ittim. Aletimi okşadım ve onun tatlı küçük bedenini dirseklerine kadar çekmesini izledim. Dudaklarını yaladı ve şişmiş etini pırıl pırıl bıraktı. "İstediğin bir şey mi gördün Crystal?"

"Coop," diye fısıldadı ve burnum alevlendi.

"Çok iyi görünüyorsun," diye inledim. "Çok güzel." Sikimi okşadım ve sonra amının dudakları arasına soktum. Aletimin kalın ucunu yukarı aşağı sürükledim, ön sperm damlacıklarını kendi sularıyla karıştırdım.

Bu manzara başımı döndürdü. Taşaklarımı onun olgunlaşmış küçük bedeninin derinliklerine yerleştirdikten sonra düşmesini izlemek istememe neden oldu.

"Durmak istersen söyle. Durabiliriz." Kelimeler dudaklarımdan bir uyarı gibi döküldü. Geri dönüşü olmayan bir sınırdaydım ve kız arkadaşım bunu biliyordu. Ayaklarının topukları yatağa bastırırken daha geniş bir şekilde açıldı ve vücudum için daha fazla yer açtı.

"Sev beni, Cooper. Sana içimde ihtiyacım var," diye emretti. Onun dileği benim emrim oldu.

Sikimin tepesini onun küçük yarığına doğru ittim ve onu hissederek derin bir nefes aldım. Islak, sıkı ve çok sıcaktı. *Benimkini!* Kafamın arkasında bir ses kükreyerek canlandı ve bir şey üzerime yıkandı. Kendimi daha derine ittim ve kızım beni içine aldı. Elleri altındaki çarşafları kavradı ama beni aldı. Ben kalçalarımı oynattıkça dudakları aralandı ve içinden sesler çıkmaya başladı. Elimden geldiğince nazıkçe, ki bu çok fazla değildi, içeri girip çıktım ve geri girdim. Kendini çok iyi hissediyordu. Evim ve cennetim gibiydi. Ve yüzde yüz benim.

"Kimin amcığı bu?" Dışarı kayarken inledim ve o hemen cevap verdi.

"Senin, Cooper. Senin." Tekrar içeri girerken, kendimi utandırmaya çok yaklaştığımı biliyordum.

İnanılmazdı.

Amcığı beni daha derine çekti ve bir şeyleri serbest bıraktı. Eğildim, vücudunu kendi vücudumla kapladım, vücuduna girip çıkarken ellerim yüzünün iki yanında duruyordu. O da benim her darbeme karşılık veriyordu. Her darbeme damarlarımda akan kadar tutkuyla karşılık veriyordu. Gittikçe . Çıldıracığımı biliyordum, oraya boşuna varmayacağından endişeleniyordum çünkü onu izledim.

Başının arkası yatağıma çarparak altımda debelenirken zevk onu bastırdı. Güzel ela gözleri yuvarlanıp beni tamamen susturduğunda görüşümü kaybettim. Vücudu neredeyse şiddetle kasılırken ve ıslak bir fışkırma sikimi doyururken mutluluk içinde kayboldum. Bu manzara muhteşemdi.

Yüzümü boynunun kıvrımına gömüp yüksek sesle inlerken, kendi salıverilmem öne doğru yuvarlanıp tatlı bedenine boşalana kadar ona vurdum. Uzuvarları bana sıkıca tutundu ve hareket etmedi. Orada, onun üstünde, vücudunun sıcaklığı ve huzuru içinde kalabildiğim kadar kaldım.

"Bu harikaydı," diye fısıldadı. Çekilmeden önce dudaklarım yukarı kalktı ve onu usulca öptüm.

Bizi yuvarlayarak onu vücuduma soktum ve alnına bir öpücük bırakmadan önce saçlarını okşadım. Bu inanılmazdan da öteydi. O hareket etmeden önce bir an nefesimizi tuttuk. Eliyle göğsümü karaladı.

"Gideyim mi?" diye sordu yatak odamın karanlığında.

"Kal," diye emrettim, söylemeye hazır olduğum sonsuza dek yutkunarak. Rahatladı ve vücudu tamamen gevşeyip nefes alış veriş i düzleştiğinde derin bir uykuya daldığını anladım.

Orada uzanmış, ipeksi saçlarını okşarken kollarımda hissettiklerinin tadını çıkarıyordum ve başımın büyük belada olduğunu biliyordum.

Çünkü içimden ve ruhumdan onun benim olduğunu biliyordum. Bugün, yarın ve sonrasında benim.

Sadece onu buna nasıl ikna edeceğimi bulmam gerekiyordu.

YEDİ

KRISTAL

İKİ GÜN SONRA

I Cooper'ı mutfağında duyabiliyordum ve gülümsedim. O lanet gülümseme taş gibi bir şeye dönüşmüştü. O etraftayken gülümsememek imkânsızdı. Adam sadece inanılmaz derecede seksi, tatlı ve olağanüstü olmakla kalmıyordu.

ama o tam anlamıyla mutfağındaydı ve bize yemek hazırlıyordu. Harika kokan bir yemek. Arka planda yumuşak bir müzik çalıyordu ve ben onun yumuşak şarkı söyleme sesini zar zor duyabiliyordum.

Kalbim çırpındı ve sııttım. Son iki gündür bunu çok sık yaptığımı fark ettim. Aptal gibi yüzümün ağrması gerekirdi. Ama acımadı. Hayatımın kırk sekiz saat içinde nasıl değiştiğine dair hiçbir fikrim yoktu ama değişmişti.

Onunla birlikte olmak, takılmak ve Cooper'ın etrafında olmak farklı hissettiriyordu. Değişim konusunda pek iyi değildim ama onunlayken bunu sorgulamayacaktım.

Yatak odamda kıyafetlerimi ve havlumu almış, duşa girmek üzereydim ki telefonum çaldı. Kim olduğuna baktım ve Faith olduğunu görünce hemen cevap verdim.

"Hey! Nasılsın?" Sesim uzun zamandır olmadığı kadar hafıftı. *Aslında hiç olmadığı kadar.*

"Nasıl... Senden haber almadığımı biliyorsun," diye haykırdı Faith, biraz dramatik bir sesle. "Bir mesaj bile mi? Bir duman sinyali! Hiçbir şey yok."

"Bu doğru değil." Dün gece evime döndüğümüzde ona mesaj atmıştım. "Sana benim evimde olduğumuzu söyledim."

"Biz, ha?" Sesindeki '*sana*' ifadesini duyabiliyordum.

Ama gözlerimi devirmek yerine kıkırdadım. *Biz*. Etrafıma bakınırken Coop'un kapüşonlu sweatshirt'ünü ve spor çantasını dolabımın yanında fark ettim ve dudaklarımı birbirine bastırdım. Onun eşyalarının benim alanımda olmasından hoşlanıyordum. Benim yerimde olmasından hoşlanıyordum. Hat tamamen sessizleşti, o kadar sessizdi ki hâlâ orada olduğundan emin olmak için ekranıma bakmak zorunda kaldım.

"Faith?"

"Mutlusun," diye fısıldadı. Alt dudağımı çiğnedim. "İnanç-"

"Bu iyi bir şey tatlım. Mutluluk iyidir," dedi usulca ve ben iç çektim.

İçimde küçük bir korku belirdi.

"İki haftalığına," diye savunmaya geçtim. Bunu ona mı yoksa kendime mi hatırlatmak istediğimden emin değildim. Belki ikisi de. "Değil-"

"Sus. Yapma bunu!" "Neyi yapmayayım?"

"Kızım, orada olduğumu hatırlıyor musun? Onunla tanışmıştım? Seninle nasıl olduğunu gördüm! Senin onunla nasıl olduğunu. Yani, koca adam sana bakmadan edemiyordu."

"Kapa çeneni," diye inledim. "Ben... bu..." Kekeledim. Mutluydum ama Coop'la bir raf ömrümüz olduğunu biliyordum. Yine de biteceği düşüncesi beni üzmekten öte etkiliyordu. Ama uzun vadede yürütemezdik. Öyle değil mi? Bunu istemezdi, değil mi?

"Mutlu olmaya hakkın var, Crys," diye .

Bu en iyi arkadaşımdan gelen yeni bir şey değildi. Uzun bir süre boyunca ve belki de iş ortağım olmasının nedenlerinden biri de, bana her gün mutluluğa ulaşmam gerektiğini hatırlatan kişi oydu. Kafamın içinden çıkmamı, geçmişini geride bırakmamı.

Çünkü bir zamanlar kalbimi bir çocuğa vermiştim. Gerçekten doğru kişi olduğunu düşündüğüm bir çocuğa. Tüm hayatımı birlikte hayal ettiğim ve hatta doğmamış çocuklarıma adını verdiğim bir çocuk. Sonra, ben daha ne olduğunu anlamadan, o gitmişti. Tüm hayallerim ve dileklerim yok olmakla kalmamış, hepsinin bir yalan olduğu ortaya çıkmıştı.

Lise ikinci sınıftaki sevgilim Kurt Kingston'ın düşündüğüm kişi olmadığını öğrendiğimden beri kiminle birlikte olduğuma dair kalbim kırılmış ve kafam karışmıştı.

Azıcık bile değil.

Ve her şey nasıl dağıldıysa, çözülmemiş sorunlar bırakmışlardı.

Asla cevap alamayacağım sorunlar. *Hiçbir zaman*.

"Yarın işe dönmem gerekiyor ve o zaman daha yoğun olacağım," dedim yüksek sesle.

"Hmm. Nedense, Crys, bunun onu sakinleştireceğini sanmıyorum," diye alay etti. Ellerim yanımdaki makyaj masasında duran kolonya şişesine dokundu ve içten içe onun haklı olduğunu biliyordum.

"Hâlâ orada mı?"

"Evet." Yumuşakça iç çektim. "O bize yemek hazırlıyor, ben de duşta girmek üzereyim."

"Vay canına. Çok yerli. Şu haline bak. En iyi arkadaşımın bir fok terbiyecisi olduğunu kim bilebilirdi ki?" diye alay etti. Beni görememesine rağmen başımı sallayarak güldüm.

"Faith, sanırım..." Kalbim çırpınırken durakladım. Cooper'a o kadar sert ve hızlı aşık oluyordum ki başım dönüyordu.

"Ne var, Crys?"

"Sanırım ona aşık oluyorum," diye itiraf ettim sessizce, onun tarafından duyulma riskine girmemek için.

"Bu kötü bir şey değil, Crys. Bu gerçekten iyi bir şey."

"Gidiyor."

"Üsse geri döndüm. Coronado'da. Bu ne demek? En fazla otuz, kırk dakika uzaklıkta? Büyütülecek bir değil." Bana hatırlattı. Her zamanki gibi destekleyici. "Senin adına mutluyum Crystal. Ciddiyim. Bunu hak ediyorsun."

"Bu kadar hızlı düşmenin aptalca olduğunu düşünmüyor musun?"

"Hayır," diye cevap verdi hemen, bana umut veren bir güvenle ve gülümsemem yumuşadı. Benim koca yürekli, umutsuz romantik en iyi arkadaşım gerçekten de bir kızın umut edebileceği en iyi şeydi. "Aranızda her ne oluyorsa ona bir şans ver. Hayatın sizi nereye götüreceğini asla bilemezsiniz. O olabilir."

"Sakın ." Yüzümü buruşturdum.

"O kişi." O söyledi. *O kişi*. Cooper Briggs. Donanma Mührü, mürekkepli bir Yunan tanrısı gibi yapılı ve altın kalpli.

O olabilir mi?

"Perşembe günü hazırlık gününde görüşürüz," diye ekledi. Bunu sindirmem biraz zaman aldı. Az önce söyledikleri hâlâ aklımdaydı. Sertçe yutkundum, beni tehdit eden gözyaşlarımı uzaklaştırmaya ve hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalıştım.

Evet. Kesinlikle olabilir. *anasını*.

Bu fikir beni çılgınca mutlu etti ama aynı zamanda korkuttu da. O kişiyi bulmak kendimi savunmasız bırakmak demkti. Başkasına güvenmek. Ve ben

bu konuda pek değildi. O kadar kötü yandıktan sonra değil.

"Crys?" Faith sanki sıkıntımı hissetmiş gibi seslendi. Bu konuda harikaydı. "Nefes al, bebeğim. Her şey yoluna girecek. Sadece kendini kapatma."

"Biliyorum," diye fısıldadım ve Coop'un tuhaf şarkı söyleme sesi odama girerken gülümsedim.

Mutfağında bize yemek pişiriyor ve şarkı söylüyordu. Son iki gündür inanılmazdı. Ve bu sadece seks değildi, gerçi o da akıllara durgunluk veren bambaşka bir seviyedeydi. Bundan daha fazlasıydı.

Bana karşı bir şefkati vardı. Açıklayamadığım bir tatlılık. "Bana nasıl baktı?" Faith'in bana yalan söylemeyeceğini bildiğim için usulca sordum. Ben. Cevap vermesini beklerken nefesimi tuttum, cevap vermesi uzun sürmedi. "Sanki ayı ve yıldızları asmışsın gibi," fısıldadı ve ben Yavaşça nefes verdi. "O senin bildiğin gibi değil," diye gereksiz yere işaret etti.

Kurt'le olan şeylerin üzerinden uzun zaman geçmişti. Ondan hiç hoşlanmamıştı. İkinci yılımızda Kurt beni sinemaya davet ettiği andan itibaren. Onun hakkında her zaman güvenmediğini söylediği bir şey vardı, her zaman hakkında garip bir his olduğunu söylediği bir şey.

Ama o zaman bile, onunla ilişkim söz konusu olduğunda her zaman arkamı kolladı ve kararlarımı destekledi. Bana evlenme teklif ettiğinde ve düğünümüzü planlama zamanı geldiğinde bile.

Hiç gerçekleşmemiş bir düğün.

"Crystal? Hâlâ orada mısın?"

"Öyleyim."

"Güzel. Git bir duş al ve gecenin kalanının tadını çıkar. Ve yatağındaki adamın tadını çıkar!" diye alay etti. Gülümsedim ve sonra kaşlarımı çatıttım.

"Geceyi burada geçireceğini sana düşündüren nedir?" Yapacağı şey tam olarak bu olmasına rağmen karşı çıktım.

"Lütfen!" diye alay etti. "Bana onun evine geri döneceğini mi söylüyorsun?"

"Kapa çeneni!" Güldüm. "Tatlı rüyalar."

Görüşmeyi sonlandırmadan önce "Senin sahip olacağın kadar tatlı değil," diye şaka yaptı ve haklı olduğunu biliyordum.

Bu düşünceyle, seçtiğim pamuklu pijama takımını bir kenara bıraktım ve bir hevesle aldığım dantelli bir geceliği kaptığım gibi iç çamaşırı çekmecemin arkasına ittim ve duş almaya gittim.

Yeni tıraş olmuş ve giyinmiş olarak dışarı çıktım ve onunla oturma odasında buluştum. Tabaklarımızı üzerine koymayı yeni bitirmişti,

Yanlarında iki kadeh kırmızı şarap.

Gözlükleri neredeyse düşüyordu.

"Kahretsin, bebeğim." Sertçe yutkundu ve ayağa kalkışını izledim. Beni içine çekerken acele etmiyordu. Bakışları altında vücudumun karıncalandığını hissettim. Saçlarım hala hafif nemliydi ve vücudumda göğüslerimi tam olarak kavrayan ve dizlerimin üzerinde biten dar bir kestane rengi dantel gecelikten başka bir şey yoktu.

"Yemek hazır mı?"

"Yemeğin canı cehenneme," diye homurdanarak yanıma geldi, ayaklarımı yerden kesti ve beni hızla odama götürdü.

Faith'in haklı olduğundan oldukça emindim. Coop dantelli geceliğimi beğendiğini gösterdikten sonra mümkün olan en tatlı rüyaları gördüm ve ardından akşam yemeğimizi ısıtarak yatakta keyifle yedik.

SEKİZ

KOOPER

T *Eğlenirken zaman çok hızlı geçiyor.*

Bu deyimi hiç anlamamıştım, tam olarak değil. Ta ki şimdiye kadar.
Crystal hayatıma girip her şeyi değiştirene kadar.
Son bir buçuk haftadır birbirimizden ayrılmıyorduk.

Coronado'ya dönmek zorunda kalmadan önce sadece birkaç günüm kalmıştı. Bu, bir görev için ayrılmam gerektiği anlamına ama böyle bir olasılık vardı. Onu terk etmek zorunda kalma fikri karnıma bir tuğla gibi oturdu. Ve bunun ona da ağır geldiğini söyleyebilirdim.

Bugün sessizdi.

İşten çıktıktan sonra onunla evinde buluşmuş ve mutfağındaki eşyaları taşımasına yardım etmiştim. O ve Faith bu hafta sonu yemek kamyonu için onun evinde hazırlık yapmaya karar vermişlerdi ve Faith'in benim üsse döneceğimi bildiği için Crys'i meşgul etmeye çalıştığını hissediyordum.

Benimkinden on kat daha yumuşak olan onun yatağındaydık. Her yeri daha sıcaktı. *Ev gibi hissettiriyordu.* Yüzünü televizyona dönmüş onu izlerken bir şeye güldü ve kalbim sıkıştı.

Ben hallederim.

Karanlık bir odada bir ampulün yanması ve kelebeklerin uçuşması gibi, anladım. Onun yeri evim gibiydi, çünkü onun olduğu her yer evim .

Home.

Ben ve kardeşim büyürken böyle bir şey yoktu.

Annem ben üç yaşına gelmeden vefat etmişti ve babam da pek sevecen biri değildi. Onu hatırladığım zamanlar bir elin parmaklarını geçmezdi.

Bizi sevdiğini söylüyordu. Denizciydi ve her yere gönderilirdi. Caspian ve ben de onu takip ederdik. Her yerde yer değiştiriyor, hiçbir yerde rahat edemiyorduk çünkü her zaman geçici olduğuna biliyorduk.

Belki de bu yüzden iyi vakit geçirmenin ötesinde bir şey düşüncesine hep gülmüştüm.

Yatakta kıpırdanarak bana daha da yaklaştı. Crystal'ın başı göğsüme yaslandı, parmaklarım siyah saçlarının uçlarıyla oynarken kolum omzundaydı ve bir an için nefes almak aynı anda hem en kolay hem de en zor şeydi.

Evindeydi.

Benim evim.

Gerçekten çok hızlıydı ama söz konusu o olduğunda aklımda hiçbir şüphe yoktu. O aradığım kişiydi. Crystal'ı benim olarak istemenin ötesinde, o her şeyimdi. O her şeydi.

Benim evim. Son oyunum. O, mümkün olduğunu düşündüğüm her şeyden daha fazlasıydı.

Kalbimin beklediği kişi oydu. Başka biriyle hiçbir şeyin yolunda gideceğini asla düşünmememin sebebiydi. Tüm hayallerden daha iyiydi, o benim ruh eşimdi.

Crys'ın kafası yukarı fırladı ve gözlerimiz yatak odasının loş ışığında birleşti. Yüzündeki gülümseme beni içine çekerken hafifçe durakladı ve onu suçlamadım. Muhtemelen gergin görünüyordum.

"Ne oldu?" diye sordu ve boğazım kurudu. Tamamen. "Coop?" Doğrulup dönerek göğsüme dokununca gözlerim yuvalarından fırladı.

Parmakları kalbimin üzerinde, tam da sonsuza dek yaşayacağı noktanın üzerindeydi çünkü o benim hayatımdı.

Benimki

ni.

"Bu, bulabileceğimi düşündüğümünden çok daha fazlası."

"Ne?" Kafası karışmış görünüyordu. Onu suçlamadım.

Mantıklı konuşmuyordum. Birbirimizi bir buçuk haftadır tanıyorduk. Bir buçuk hafta ve ben biliyordum. O olduğunu biliyordum ve muhtemelen bunu ona söylememeliydim, ama bunu içimde tutamayacağımı biliyordum. Hayatın ne kadar kısa olabileceğini ilk elden biliyorken olmazdı.

"Sen." Sesim çakıl taşı gibi çıktı ve vücudu dondu. "Crystal, seninle tanış-

"Cooper," diye sözümü kesti ve başını salladı. "Bunu yapmak zorunda değilsin. Bu sadece olduğu gibi kalabilir ve-"

"Ne?" Sözünü kestim, kafam tamamen karışmıştı. Gerçekten çekip gidebileceğimi mi düşünüyordu?

"Coop, gideceğini biliyorum," diye hatırlattı bana gereksiz yere.

"Ve?"

"Bunu bitiriyorsun, değil mi?" diye sordu biraz geri çekilirken, ama fazla ileri gitmesine izin vermedim. "Yani, anlıyorum. Anlıyorum." Saçmalamaya devam etti.

Geri dönmeden önce sadece birkaç günüm olduğunu ve muhtemelen kardeşimle ya da arkadaşlarımla takılmak istediğimi anlatıyordum.

Bu fikir çılgıncaydı. O kadar saçmaydı ki güldüm.

O kadar çok güldüm ki karnım ağrıdı ve gözlerim yaşardı. Bana deliymişim gibi baktı.

"Komik olan ne anlamıyorum." Kaşlarını çattı ve ben gülmeyi bıraktım.

"Biliyorum, bebeğim." Nefes aldım ve yavaşça verdim. Ellerim yüzünü tutmak için kalktı ve küçük bir an için kendimi onun ela bakışlarının içinde süzölmeye bıraktım. "Seni seviyorum Crystal. Seninle ilgili her şeyi seviyorum. Ne kadar hırslı olduğundan ne kadar sıkı çalıştığına kadar. Ne kadar şiddetle sadık olduğuna kadar. Şımarık tarafını da seviyorum, tatlı tarafını da. Son birkaç gündür bana her yönünü göstermeni seviyorum ve-" O kadar sert yutkundum ki adem elmam titredi. "Bunu sonsuza dek istiyorum."

"Sonsuza dek mi?" diye fısıldadı. Başımı sallarken dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı. "Sonsuza dek. Bebeğim, seni seviyorum. Bunun bitmesini istemiyorum. Gitmek zorunda kalabilirim ama aramızdaki bu şeyin, sahip olduğumuz şeyin bitmesi için hiçbir neden yok." Bana bakarken gergin bir enerji kabardı ve yüz ifadesini okuyamadım.

"Crystal?"

"Bu sen Tabii ki hakkında Bu mu?" o sordu, onu bakışlar Yani kasvetli beni hemen alarma geçirdi. "Öyle diyebilirsin ama-"

"Ağla-"

"Ama gerçekçi olmak zorundayız Coop." Yuvarlandı ve oturdu. Kaşlarım çatıldı.

Beni sürekli tetikte tutmasını seviyordum ama duygularımı paylaştığımda beklediğim tepki bu değildi. Belki de ilk kez bir kadına bu üç kelimeyle ilgili olmadığımı söylediğim içindi, belki de çok fazla taklit ettiğim içindi, ama onun da bana karşılık vereceğini düşünmüştüm.

"Coop, belki de beni terk etmek, hayatıma devam etmek sandığından daha kolay." Geri çekilmeye başladı ama fazla uzaklaşmasına izin vermedim.

Ona uzanarak sırt üstü yatırdım ve vücudumu onunkinin üzerinde gezdirdim. "Crys, senden asla ve asla bıkmayacağım. Asla," diye yemin ettim. Gözlerindeki tereddütü görebiliyordum.

"Bu benimle ilgili değil." Fısıltıyla tahmin ettim ve suçluluk duygusu gözlerine yansıdığına haklı olduğumu anladım. "Bu da nereden çıktı?"

"Önemli bir şey değil."

"Bu da bir şeydir," diye .

"Herkes gidiyor!" diye beni itti.

Hafif bir yer sıkıntısı vardı, ben de ona yer verdim. Neredeyse hemen hareket etti, yatağının kenarına otururken sırtı bana dönüktü. Onu izledim. Ona ihtiyacı olan zamanı verdim.

"Nişanlıydım," diye paylaştı yumuşak bir sesle, o kadar yumuşaktı ki neredeyse hayal edip etmediğimi merak edecektim.

Kahretsin. Öyle miydi?

"Düşündüm de..." Başını salladı ve ipeksi saçları ileri geri sallandı. "Gençtik. Lise aşıklarıydık. Liseyi yeni bitirmiştik. Ama o olduğunu sanmıştım." Sesinde hiç duygu yoktu. Bu beni cesaretlendirdi.

"Ne oldu?"

"Düğünden altı hafta önce ailemin evine uğradı ve yüzüğünü geri istedi." Omzunun üzerinden baktı ve gözlerimiz birleşti. "Bana daha büyük bir tane alacağını söyledi." Gözlerini devirdi ve geri döndü, dikkati lazer gibi önündeki duvara odaklanmıştı. "Yüzüğü ona verdim.

"Ne oldu?"

"Ortadan kayboldu." Parmaklarını saçlarında gezdirmeden önce iç geçirdi. "Bilmiyordum. Hiçbir fikrim yoktu." Duyguları onu boğuyor gibiydi. "Polisler onu üç gün sonra buldu. Aşırı dozdan." Sertçe yutkundu. Yataktan kalkıp önünde diz çöktüm ve ellerini ellerimin arasına aldım. "Bilmiyordum Cooper. Hiçbir fikrim yoktu. Hem de hiç." Gözleri benimkilere kilitlendi. "Onu esrar içerken ya da bira içerken bile görmemiştim. Hiçbir fikrim yoktu."

"Bu senin hatan değil."

"Birkaç kez çıktım. O zamandan beri önemli bir şey olmadı. Çoğunlukla Faith'i hayatımı yaşama konusunda rahatlatmak için. Aşk... çok riskli geldi. Anlıyor musun? Sonra iş yerindeki yemek alanında dolaşan bir adam gördüm.

Onu görünce içimde bir şeyler canlandı. Uzun zamandır  l  ve gömülü olduğunu d   nd   m bir şey."

"A la-"

"Sonra ertesini sabah birbirimize rastladık. Sanki seni  a ırmı ım gibi.

"Kader." G z kırtım ve o da gülümsedi.

"  eri girmesine izin verdiğim ilk kişi sensin," diye itiraf etti ve elini sıktım. "Gitmen gerektiğini, bunun kalıcı olmadığını biliyordum ve dürüst olmak gerekirse?"

"Lütfen."

"Korkuyorum, Coop," diye itiraf etti. Onu kollarıma çektim. O kuca ıma otururken k  ım yere de di.

"Yemin ederim Crys, seni asla incitmeyece im. Asla," diye yemin ettim. Burnunu çekti ve kocaman gözlerle bana baktı.

"Biliyorum."

"mi?" diye sordum ve ben birkaç damla g zya ını silerken o da ba ını salladı.

" stiyorum," diye fısıldadı.

"Benimleyken korkacak hiçbir şeyin yok bebe im. Yemin ederim. Sen-" Alnından öptüm - "kalbinden." - Burnuna bir öpücük daha kondurdum. "Onu bana verirsen, benimle güvende olur. Her zaman," diye yemin ettim ve yüzünü boynumun kıvrımına sokup beni içine  ekti inde, bu sözden dönmektense ölmeyi tercih edeceğimi biliyordum.

"Coop," diye fısıldadı ve bana söylemesi için baskı altında hissetmesini istemedi imi biliyordum.

Bir gün yapacaktı. Ama o anda tek yapmak istediğim onu ne kadar çok sevdi imi göstermektir. Bizi dikkatlice hareket ettirdim. Sırtını parke zemine dayadı,  akaklarını ok arken bana gülümsedi. Kahretsin, dokunu unu seviyordum. Üzerimdeki elleri sihir gibiydi.

"Ne yapıyorsun, Bay Donanma adamı?"

"Bu senin için Navy Seal." G z kırtım ve etrafımızda çınlayan kahkaha sesine bayıldım. "Seni ne kadar sevdi imi göstereceğim."

"büyük ve rahat bir yata ımız olduğunu biliyorsun." Orayı işaret etti. Dudakları sinsice k pırdadı. Ama ben başımı salladım.

Dudaklarım boynuna dokunup a a ı doğru inerken, "Oraya varaca ız, tatlım," diye söz verdim.

"Coop," diye iç geçirdi, ellerim yatmak için giydi i saten geceli inin altından yukarı doğru çıkarken. Uyluklarının ipeksi i  kısımlarını sıyırdı ımda açıldı.

biraz daha genişledi ve onu hissedince gözlerim kapandı. Külotsuz ve ıslak. Benim için. Kahretsin, onun bu kadar hazır ve nazır olmasına bayılıyordum.

"Mmm," diye inledim ağzım köprücük kemiğine doğru ilerlerken ve sırtı yere doğru eğilirken. "Uyarıyorum bebeğim, acele etmeyeceğim."

"Kapsamlı," diye nefes nefese kaldı. Sertleşmiş meme ucunu elime alıp kumaşın arasından emerken gülümsedim.

"Çok, çok kapsamlı," diye . Ve aynen
öyle yaptım.
Tüm gece boyunca.

Kristal

Bakışlarım odamın duvarına astığım kutsal resmine takılmıştı. Mavi su parlıyordu ama benim baktığım şey bu değildi. Düşünceler içinde kaybolmuştum.

Her şeyin içinde kaybolmuş Cooper Briggs.

Adamın bana bunu yapmanın bir yolu vardı. Her düşüncemi ona ait olan her şeyle dolduruyordu ve bundan gerçekten hoşlandığımı inkâr edemezdim. Beni seviyordu. Beni gerçekten, gerçekten seviyordu.

Çılgıncaydı! İki haftadan az bir süre geçmişti ve ciddiye. Omuz silkmek ve kendimi ona inanmamaya ikna etmek kolay olurdu. Ama bu benim için korkakça olurdu. Bana karşı hissettiklerini çok açık bir şekilde ifade ettiğini biliyordum.

Biri odama yaklaşınca doğruldum. Onun Faith olduğunu fark edene kadar rahatlamadım.

"Onluğunu almak ister misin?" diye sordu. Masaüstümdeki saate baktım. Kahretsin! Saat sabahın onunu çoktan geçmişti!

"Elbette." Zamanında çıkmak istiyorsam moladan sonra yetişmeye çalışmam gerekecekti.

Çağrı merkezinde çalışmak çok heyecan verici bir iş değildi ama faturaları ödüyordu. Ayrıca, dokuzdan beşe kadar çalıştığımız saatler Faith ve benim hafta sonları yemek kamyonumuzu açmamıza yardımcı oldu.

"Neyin var senin?" diye sordu boş avluya adımımızı attığımız anda.

"Bir şeyim yok," diye mırıldandım ama bana inanmadığını belli eden bir bakış fırlattı. "Ben iyiyim," diye tekrarladım.

Çoğunlukla da öyleydim.

İyiydim.

"Emin misin? Çok sessizsin." Ağzımı açtım, sonra kapattım ve ellerimi kucağımda birleştirdim.

Faith'e bilmek istediği şeyi ne kadar çabuk söylersem, o kadar çabuk vazgeçeceğini biliyordum.

"Dün gece beni sevdiğini söyledi," diye itiraf ettim. Yavaşça gözlerini kırıştırdı. Açık mavi bakışları parlak bir şekilde genişlediğinde, kelimelerin kafasında işlediği anı biliyordum.

"Ne!" Ayağa fırladı ve ellerini kavuşturdu. "O mu yaptı?"

"Yaptı."

"Ve?"

"Ve... Boğuldum." Yüzümü buruşturdum ve sonra başımı salladım. "Tam olarak boğulmadım." İnledim. "Ona Kurt'ten bahsettim." Gözleri fincan tabağına döndü.

Kurt Kingston hakkında hiç kimseye konuşmadım.

Ailem artık onu gündeme getirmeye bile çalışmıyordu. Biriyle çıkmamdan söz edildiğinde ailem her zaman etrafımda yumurta kabuğu üzerinde yürüyormuş gibi görünürdü. Sanki kırıldığım ve kırılacağımdan korkuyorlardı.

Bağımlılığı ve ardından aşırı dozda uyuşturucu kullanımı hakkındaki gerçek ortaya çıktığında ailem çok öfkelenmişti. Bana değil, hiçbir uyarı işareti görmedikleri gerçeğine. Gerçi yirmi-yirmi yıl sonrasını görebiliyordum ve bazı tehlike işaretlerini görmezden geldiğimi kabul edecek kadar büyümüştüm.

"Ne dedi?" Yanıma oturdu ve ben de elbisemin eteğindeki hayali tüyleri karıştırdım.

"Ona kalbimle güvenebileceğimi," dedim usulca. "Bak, bunu daha sonra konuşabilir miyiz? İkimizin de işi var ve-"

"Anladım." Ayağa kalktı ama elime uzandı ve gözlerimiz kilitlendi. "Bunun seni korkutmasına izin verme." Onu seviyordum ama bazen beni bu kadar iyi tanımasından nefret ediyordum.

"Değilim," diye cevap verdim, sesim biraz fazla savunmacı çıkmıştı. "Tamam." İnledim. "Belki ilk başta öyleydim ama... Onu seviyorum, Faith. Sadece... Ona söylemem gerekiyor."

"Yapmadın mı?" Başımı salladım, o da anlayışla başını salladı. "Bu gece hazırlığım var ve Joy yarın senin yerine bakabilir." Joy onun yerel lisede çalışan kız kardeşiydi.

"Ne?" Kaşlarını
çattım. "Hadi ama."

"Yapmak zorunda değilsin-" Elimi tutup bana baktığında kelimeler boğazımda düğümlendi. Açık mavi bakışları destekleyici ve nazikti.

"Yapmak zorunda olmadığımı biliyorum. Ama istiyorum. Seni sen olduğun için gören bu adamı bulduğun için senin adına heyecanlıyım. Ve bir gecelik hazırlığı kaldıramayacak değilim."

"Ama benim evimde çalışacağız."

"Ve yapacağız, sadece yarın değil. Joy takılmak istiyor." Omuz silkti. "Beni bir şeylere ikna etmeye çalışıyor. Her neyse, ben hallederim. Erkeğine nasıl hissettiğini söyle." Göz kırptı ve elimi elinin içine alarak bir adım öne çıktı. Ama ben onu takip etmeyince döndü.

"Bunun delilik olduğunu düşünmüyor musun?" Sesim çatallaştı ve gözleri yumuşadı.

"Aşık mı oluyorsun?"

"Evet! Yani hayır. Evet." Başımı salladım. "Bu çok hızlı. Gerçekten çok hızlı.

Değil mi? Yani, aptallık ettiğimi düşünmüyorsun, değil mi?"

Yüzüne yumuşak bir gülümseme düşmeden önce uzun bir süre beni izledi ve verdiği cevap dünyamı sarstı.

"Seni sonsuza dek tanıdığımı unutmamalısın." Dudakları yukarı kıvrıldı. "Seni tanıyorum. Ve nasıl bu kadar çabuk düşebildiğini anlıyorum. Seni sevmemek imkânsız, Crys. Bu yüzden Kurt karıştığı tüm o saçmalıkları öğrenmeni göze alamadı. Seni kaybetme riskini almak istemedi."

"Fai-"

"Ama o bambaşka bir konu. Senin gibi hissetmene gelince? Hayır. Sen çıktın. Benimle dalga geçtin desek daha doğru olur. Sana ayarladığım randevulara gittin. Ama gerçek şu ki, bu adam seni yeniden kolayca gülümsetti," diye belirtti. "Bu bana bir şey söylüyor. Deli ya da değil, kimin umurunda? İnsanlar hayatları boyunca kendilerine ikinci bir bakış bile atacak birini bulamıyorlar."

"Faith," diye fısıldadım çünkü kendisinden bahsettiğini biliyordum. Kendisine iyi gözle bakmıyordu. Ailesinin ve benim gördüğümüzü görmüyordu.

"Crys, aşk iyi bir şeydir. İster iki hafta ister iki yüzyıl sürsün." Göz kırptı ve sonra şakacı bir şekilde gözlerini devirdi. "Şimdi işe dönmeden önce gidip bir çörek alabilir miyiz?"

"Evet." Gülümsedim. "Benim ikramım!" Ben de ekledim ve ikimiz de güldük çünkü işimiz ne kadar sıkıcı ve yorucu olsa da en azından kahve ve çörek de vardı

dinlenme odasında.

Ofise geri döndüğümüzde omuzlarımdan bir yük kalkmıştı. Özellikle de Faith'in sözleri gün boyunca aklımdan çıkmadı.

Aşk, ne olursa olsun ya da nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın, her zaman iyi bir şeydi. Cooper'a nasıl hissettiğimi söylemeden önce tek bir şey yapmam gerekiyordu.

"Hey," diye nefes aldım cipimden önümdeki uzun söğüt ağaçlarına bakarken. Onun dairesine dönmeden önce buraya gelmek için işten biraz erken çıkmıştım.

"Hey, bebeğim. İşten çıktın mı?" Sesinde kalbimi çağıran bir hafiflik vardı. Sesinin derinliğini seviyordum. Onunla ilgili her şeyi seviyordum. Bu gece toplanmasına yardım edecektim ve sonra onunla konuşacaktım.

"Evet, öyleyim," diye cevap verdim ve alt dudağımı ısırdım. "Biraz geç kalabilirim," diye paylaştım, nasıl tepki vereceği konusunda biraz gergindim.

"Tamam," diye yavaşça seslendi. "Her şey yolunda mı?"

"Öyle olacak," dedim usulca. "Sadece eve gitmeden önce halletmem gereken bir şey var."

Home.

Onunla evinde buluşacaktım. Yine de orası hala evimdi. Onun olduğu her yer böyle hissettirebilirdi. Bu hatırlatma daha rahat nefes almamı sağladı. Karar vermemi milyonlarca kez kolaylaştırdı.

"Kulağa hoş geliyor. Sadece dikkatli sür. Akşam yemeğini hazırlayacağım." "Emin misin? Dün yemek yapmıştın."

"Olumlu. Senin için yemek yapmayı seviyorum, bebeğim," dedi Coop. Beni tatlı bir sözle etkilemeye çalışırken kıcıma duman üflemediğini biliyordum. Söz konusu ben olduğumda ağzından çıkan her şey dürüsttü. Gerçektir.

"Birazdan görüşürüz. Seni seviyorum Crystal," dedi aramayı sonlandırmadan önce. Ona nasıl hissettiğimi söylememek içime sinmemişti. Bunu yakında düzeltecektim.

Derin bir nefes alarak cipimden indim ve çimenlik alana, Faith'e itiraf edemeyeceğim kadar çok kez ziyaret ettiğim mezar taşına doğru yürüdüm.

Önüne oturdum ve levhaya dokunmak için eğildim.

"Hey," diye fısıldadım. "Bir süredir buraya gelmemiştim..." Kendime güldüm.

Her hafta onun sitesine giderdim, bazen bundan daha fazla. onunla konuşurdum. Ağlardım. Bağırırdım. Ölümünden sonraki ilk yıl bunun faydası olmuştu. Ama yavaş yavaş gitmeyi bıraktım ve bir yılı aşkın süredir oraya gitmiyordum.

"Geri döneceğimi sanmıyorum Kurt," dedim mezarına ve her zamanki gibi kimse bana cevap vermedi. Hava hâlâ etrafımdaydı. İçimi çektim. "Yaptığın şeyleri neden yaptığını asla anlayamayacağım. Ya da nasıl boyundan büyük işlere kalkıştığını. Satmak ve kullanmak..." Başımı salladım ve yavaşça nefes verdim. "Buraya bunun için gelmedim," dedim usulca. "Almak istediğim cevapları asla alamayacağım, bunu biliyorum. Ama ben-" Sertçe yutkundum. "Buraya son bir kez gelmek istedim çünkü her ne kadar bu şekilde bitmiş olsa da kalbimin bir parçası hep sende olacak." Burnum sızladı ve derin bir nefes .

"Sen benim ilk aşkımdın, ilk... her şeyimdin. Ama... Ben biriyle tanıştım," diye paylaştım. Bir esinti başladı ve ben gülümsedim. Adını önümde izlerken omuzlarımdan bir yük kalkmış gibi hissettim. "Muhtemelen bunu zaten biliyorsundur, ha?" Gülümsedim ve başımı salladım. "Seni tanıyorsam, muhtemelen onu sen göndermişsindir bile, ha?" Boğazımı temizledim. "Onu seviyorum Kurt," diye ekledim ve Cooper hakkında her şeyi anlatmaya başladım.

Ona nasıl bir adam olduğunu anlattım. Kısa sürede benim için ne kadar çok şey ifade etmeye başladığını. Bana nasıl özenle davrandığını. Hatta bir Navy Seal ile geleceğin nasıl olabileceği konusunda ne kadar korktuğumu ama Coop'un her an endişelenmeye degeceğini bildiğimi paylaştım.

Ayağa kalkıp veda etmeden önce plakasına son bir kez dokundum. Arkama bir kez daha bakmadan cipime doğru yürüdüm ve Cooper'ın evine doğru biraz daha hafiflemiş ve çok daha umutlu bir şekilde yola koyuldum.

Özellikle de gelecek söz konusu olduğunda. Birlikte geleceğimiz.

Çünkü Faith'in de dediği gibi, ister iki hafta ister iki yüzyıl olsun, aşk her zaman değerliydi.

DOKUZ

KRİSTAL

W Cooper'ı toplarken yemek yemiştik.
Hala bir günü daha vardı, ama ona eğer isterse iptal edebileceğimi ve tüm günü onunla geçirebileceğimi söylediğimde, bu teklife balıklama atladı.

şans. Birlikte vakit geçirmekten başka bir şey için endişelenmek istemiyordu ve ben de aynı fikirdeydim.

Banyodan çıkıp yatak odasına girdiğimde, onu içime çekerken adımlarım duraksadı. Altındaki uzun, sert çıkıntıyı gizlemek için hiçbir şey yapmayan gri şezlonglar giymişti, bronzlaşmış kaslı göğsü çıplaktı. Sadece görüntüsü bile ellerimin ona dokunmak için kaşınmasına neden oldu.

"Siktir," diye küfretti ve gözlerim büyüdü.

"Ne?"

"Yatarken giydiklerine bayılıyorum bebeğim," diye iltifat edince yüzüm biraz daha ısındı.

"Sen de o kadar kötü görünmüyorsun." Ona doğru yürürken sııttım. Ulaşabildiğim anda bana uzanmasını çok seviyordum. Onun kollarında olmayı seviyordum.

"Yarın ne yapmak istiyorsun? Deniz Dünyası mı? Ya da belki Lego Land?" "Ne?"

"Disney'e gidebiliriz eğer-" Güldüm ve başımı salladım.

"Belki bir dahaki sefere," diye fısıldadım. Ellerim geniş omuzlarını okşadı. "Dün gece bana bir şey söyledin ve ben de sana kendimle ilgili çok şey anlattım..."

"Paylaştığın için sana minnettarım Crys. Gerçekten." Alnımdan öptü.

"Sadece sana bir şey söylemeyi bitirmedim."

"Oh?" Biraz geri çekildi ve gergin enerjiyi uzaklaştırmaya çalışırken sertçe yutkundum.

Onu
seviyordum.
Sevdiğimi
biliyordum.

Ayrıca kalbimin onun yanında güvende olduğunu da biliyordum. Dışarıdan bakan biri saf olduğumu düşünebilirdi. Gözlerim kapalı atlıyordum. Sadece iki haftadır birlikteydik.

Ama bir ses Cooper söz konusu olduğunda doğru yerde olduğumu söylüyordu. "Seni seviyorum," diye fısıldadı. Vücudu hareketsiz kaldı. Hiçbir şey söylemedi ve ona bakacak cesareti bulduğumda, beni tuttuğu için şanslıyım.

Yoksa dizlerimin bağı çözülürdü.

Koyu kahverengi gözleri neredeyse siyahtı, yüzü gergin ve sertti. Kendini kontrol altında tutmaya çalıştığını burnunun kabarmasından anlayabiliyordum.

"Tekrar söyle," diye emretti tüylerimi diken diken eden bir ses tonuyla.

"Kalbimi bir daha kimseye açacak kadar cesur olabileceğimi hiç düşünmemiştim... şey, bilirsin işte." Omuz silktim ve gözleri eridi. "Ama seninleyken bunu denemek ya da düşünmek yoktu çünkü bir anda oluverdi. Çamaşırhanedeki o günden sonra oraya girdin ve bunun çılgınca hızlı olduğunu biliyorum ama umurumda değil." Karnımdaki kelebekler uçuşurken yüzüm ısındı. Kendimi açıyordum, tamamen açıkta ve savunmasızdım ama onun karanlık bakışları altında kendimi özgür hissediyordum. Güvende.

"Seni sevdiğimi bilmeni istiyorum, Cooper Briggs. Seni çok seviyorum-" Başka bir kelime söyleme şansım olmadı.

Yapamadım.

Hayatımız buna bağılıymış gibi beni öptüğünde değil, belki de öyleydi.

Tutku ve ihtiyaç aşırı hızlandı. Beni yerden kaldırdı ve bacaklarım beline dolandı. Aklımın bir köşesinde bizi yatak odasına götürdüğünü biliyordum ama o ana kendimi o kadar kaptırmıştım ki etrafıma bakamıyor ya da umursamıyordum. Onunla birlikte olduğum sürece Coop'un beni her yere götürmesine izin verebilirdim.

Alnını benimkine yaslamadan önce beni dikkatlice yatağın ortasına, vücudunu benimkinin üzerine koydu.

"Senden önce aşka inanmazdım. Tüm bu saçmalıkların çocukken hiç duymadığım peri masalları kadar sahte olduğunu düşünürdüm." Ellerimle yüzünü kavradım. "Ama,

Bebeğim, bana her şeyi öğrettin ve senin için yaratılmış birini bulduğunda her şey mümkün. Sen benimsin. Ben de seninim."

"Gidiyorsun," diye usulca hatırlattım ona.

"Ama her zaman sana geri döneceğim," diye yemin etti. "Bana demir attın Crystal. Aşk demirledi," diye mırıldandı ve gülümsemem büyüdü.

"Seni aşağıda mı tutuyorum?" Güldüm, ama başını salladı, bakışları hâlâ o kadar yoğun ve sevgi doluydu ki, tek yapabildiğim bunun güzelliğinin tadını çıkarmaktı.

"Bir yerde kalmak için demir atarsınız. Kaybolmamanız için sizi su üstünde tutmak için. Senin aşkın bana bunu yapıyor. Aşkın bana büyük mavi denizde ait olabileceğim bir yer veriyor." Gözlerim, yüzümden aşağı özgürce yuvarlanan asi yaşlarla doldu ve o da öpüp uzaklaştırdı. "Sen benim evimsin Crys," diye söz verdi ve ben de ona inandım.

Aşk demir attı.

Bunun sesine bayıldım.

Cooper

Yatağında uyurken onu izledim. Saçları altındaki yastığa yayılmıştı. Benim alanımda nasıl görüldüğünü seviyordum. Kahve fincanını yatağın onun tarafındaki komodinin üzerine koydum. Elimden geldiğince sessiz bir şekilde, beni sevdiğini söylediği günün ertesinde satın aldığımdan beri orada sakladığım yüzük kutusunu çıkardım.

Bu iki ay önceydi.

Hayatımın en güzel iki ayıydı. Crystal hayatımdayken her şey daha güzeldi. Elbette ikimiz de meşgul insanlardık ama her fırsatta birbirimize zaman ayırıyorduk.

"Evindesin," diye mutlulukla iç geçirdi, gözleri çırpınarak açıldı. Ela bakışları hâlâ uykudan parlıyordu. Evime evim demesini çok seviyordum.

"Seni uyandırdığım için özür dilerim," diye fısıldadım, saçlarını yüzünden çekerek.

Benim dairem hafta içi çalıştığı çağrı merkezine ve kamyonu dışarı çıkardıklarında yemek alanına daha yakındı, bu yüzden ben üsteyken orada kalması için ısrar etmişim. Neyse ki kabul etti. Geri koyarak kazanabileceğim parayı kaybettiğim için beni fazla üzmüyordu.

AirBnB. Bir kuruş daha kazanmaktansa onu evimde ağırlamayı tercih edeceğimi anlamadı.

"İyisin." Gülümsedi, doğrulup oturdu ve gözlerim onu içine çekti. Yatarken benim gri lacivert gömleklerimden birini giymişti ve eğer dün gece telefonda bana söylediklerinden doğru hatırlıyorsam, bir çift kırmızı saten yüksek belli külot giymişti.

"Gömleğimin içinde nasıl görüldüğün gibi, Crys."

"Mmmm." Nefes alıp gülümsedi ve eğilip kollarını boynuma dolayarak bana sarıldı. "Seni özledim yakışıklı," diye fısıldadı yanağımdan öpmeden önce.

"Seni daha çok özledim," diye homurdandım elimdeki kutuyu sıkarken. Tanrım, benim kızım çok tatlıydı. Şımarık ve tatlı. Mükemmel bir kombinasyon.

Ve o benim.

"Konuşmamız gerek." Kıpırdamadan geri çekildi ve gözlerim onunkilere takıldığı anda sesimin sert tonundan pişmanlık duydum.

"Sorun ne?" diye fısıldadı, gözleri endişeyle dolmuştu. Başımı salladım. Bu istediğim son şeydi.

"Kötü bir şey değil." Sertçe yutkundum. *Tanrım*. Şimdiden her şeyi berbat ediyordum. "Ya da en azından umarım kötü olduğunu düşünmüyorsundur." Boğazımı temizledim ve beni dikkatle izlerken başının eğilmesini ve saçlarının omuzlarına dökülmesini izledim.

"Gerginsin." Kaşlarını çattı. "Ne oldu? Başka bir görevin mi var? Ne zaman ayrılman gerekiyor?"

İzinden döndüğümde beri iki görevde bulundum. Biri sadece üç gün sürmüştü, hızlı bir iyileşme göreviydi, diğeri ise hayatımın en uzun iki haftası boyunca sessiz kalmamıza neden olmuştu.

Ama onları atlatmıştık. Bundan sonra da her şeyin üstesinden gelebileceğimizi umuyordum. Resmi bir ekip olarak. Karı koca olarak. Göz kırptı ve tereddüt ettim. Ona benim olmasını teklif etmek için ölüyordum.

Karım.

Hayat arkadaşım.

İnşallah bir gün çocuklarımin annesi olurum.

Gerçekten de uyandığı anda durup dururken ona soracak mıydım? Hay sikeyim. Heyecandan plan yapmamıştım. Çiçekleri ve romantizmi hak ediyordu.

"Neyin var?" Bakışlarımı daha da inceledi ve nefesimi verdim, nefesim biraz kesik kesikti.

"Evlen benimle," diye ağzımdan kaçırdım ve yüzümü buruşturdum.

"Ne?" Uzaklaşırken gözleri kısıldı. "Şu anda şaka mı yapıyorsun?" diye sordu ve ben daha ikinci kez düşünmeden başım titremeye başladı.

"Sana sormak için sonsuza kadar bekleyecekmişim gibi geliyor ama hâlâ her şeyi berbat ediyorum," diye mırıldandım kutuya bakarken.

Kahkahasının sesi başımı kaldırmama neden oldu.

"Sen ciddisin," dedi. Başımı salladım.

"Gerçekten çok ciddi," diye homurdandım ve o da dudaklarını birbirine bastırdı. "Sonsuza kadar bekledin mi?" diye sordu sesinde alaycı bir tını ile.

"Sonsuza dek," diye inledim ve yatağa yuvarlanarak onun da üzerime yuvarlanmasını sağladım. Kıkırdadı ve narin omuzları hafifçe sallandı. Kahretsin, çok güzeldi.

"Üç aydır birlikte değiliz," diye belirtti.

"Umurumda değil. Dürüst olmak gerekirse, bunu sana daha önce sormadığım için bir madalyayı hak ediyorum. Seni seviyorum Crystal. Benim için doğru kişi olduğunu biliyorum. Sen benimsin. Ben de seninim."

"Bu doğru," diye şımarı. Kabaca kıkırdadım çünkü bu işin böyle sonuçlanacağını düşünmemiştim.

Ama yine de onunla ilgili pek çok şey böyleydi. Mümkün olan en iyi şekilde. Crystal'la her şey daha büyük, daha parlak, daha aydınlıktı. Sabahın beşinde kalkıp çamaşır yıkamaktan hoşlanacağımı hiç düşünmezdim ama onunla hoşlanıyordum. Aramızdaki şeylerden biri haline gelmişti. Kaybetmek istemediğim bir gelenek.

"Beklemek istersen anlarım." İçimi çektim, yüzünün yan tarafını okşadım. "Hiçbir yere gitmiyorum, waffley sevimli kız." Göz kırptım, o da güldü. "Sadece sana sormaya devam etmem için hazırlıklı ol."

"Hmm, bu çok cazip," diye şaka yaptı ve gülmek istesem de gülemedim. Cevabını beklerken nefes alamıyormuşum gibi hissettim.

Hayır cevabı berbat olurdu ama yalan söylememiştim. Gerekirse günlerin sonuna kadar ona soracaktım, çünkü Crystal'la birlikte olmak nihayet ait olmak gibiydi.

Sonunda evde olmak.

"Evet," diye fısıldadı. Vücudum gerildi.

"Tekrar söyle," diye emrettim bir piç gibi. Dudaklarında beliren sinsi gülümsemeye aldırıyor gibiydi.

"Çok otoriter."

"Söyle Crystal," diye bastırdım, kelimeleri ondan duymaya ihtiyacım vardı.

"Yoksa ne olur?" diye meydan okudu ve bu beni daha sert, daha hızlı yapmadıysa lanet olsun.

"Yoksa onu senden çıkarmak zorunda kalacağım." Alt dudağını ısırırken gözleri parlıyordu. İçimin derinliklerinden bir hırıltı kaçtı.

"Belki içime sokarsan," diye bana eziyet etti. Onu yataktan kaldırdım ve duvara yasladım.

İki eli de başının üzerinde, benimkilerden birine kenetlenmişti.

"Meydan okuma kabul edildi bebeğim," diye homurdandım ve o da güldü. Ben ondan bir cevap koparmaya çalıştıkça bu kahkaha inlemeye dönüştü.

Biraz zamanımı aldı. Kızım aklında bir şey olduğunda çok inatçıydı. ama yaklaşık otuz dakika onu parmaklarımla ve ağzımla alay ettikten sonra, onu orgazmın kenarında tuttuktan sonra, sonunda verdi ve bana evet dedi.

Başımı kalçalarıyla sıkıca kavrarken ağzıma çok sert boşalmasını sağlamadan önce tekrar tekrar. Tekrar tekrar çığlık atarken adımları zar zor seçebiliyordum.

Boğuk sesler bile kulaklarıma müzik gibi geliyordu.

Crystal telefonda ailesine haber veriyordu ve ben yüzümdeki boktan sırıtışı silmeye çalışmadım.

Onlarla bir ay önce tanıştım ve babasıyla niyetim konusunda çok net olduğum bir an yaşadım. Beni ciddiye almasının kolay olmadığını biliyordum ve onu suçlamıyordum.

Crystal onun en küçüğü ve geçmişte incinmiş olanıydı. Ben de kızıyla yeni tanışmış ve evlenme teklif etmeye hazır, hiç tanımadığı bir .

Onun yerinde olsaydım, muhtemelen silahımı çekerdim. *Ya bir gün ben de onun yerinde olursam?* Kahretsin. Geleceğin neye benzeyebileceğine dair korku ve heyecan içimde dönüp dururken yüzümü ovuşturdum.

Sonunda Bay Sanchez konuştuğunda, beni çektiğim ıstıraptan kurtardı ve beni kutsadı. Benden biraz daha beklememi istedi çünkü Crys ve Faith yemek kamyonunu birincil gelir kaynakları haline getirmeye çok yaklaşmışlardı.

Ben de ona bunu verdim.

Artık resmen nişanlıydık. Bunu aklımda tutarak küçük balkona çıktım ve telefonuma baktım, geriye kalan tek kan bağımlı olan ailemi aradım.

Ekibimdeki çocuklar gönderdiğim mesajdan bunu zaten biliyorlardı: **Evet dedi!**

Hepsi benim için mest olmuştu.

Öte yandan kardeşimin nasıl tepki vereceği hiçbir fikrim yoktu. *Ara* tuşuna bastım ve telefonu kulağıma götürdüm.

"Ne?" diye sordu ağabeyimin sert sesi diğer uçtan ve ben güldüm.

"Kahretsin, sevildiğimi hissetmeye ihtiyacım olduğunda kimi arayacağımı biliyorum," diye takıldım. Bu haberi nasıl karşılayacağına dair gergin enerji damarlarımda serbestçe akıyordu.

"Meşgulüm, ne ?" Caspian mırıldandı ve ben kaşlarımı çattım.

"Az konuşan adam," diye takıldım, ağabeyimi dürttüğümü çok iyi biliyordum. "Donanmaya geri dönmek istemediğine emin misin? Hep döneceğini düşünmüştüm-"

"Bunun için zamanım yok Coop. Ne oldu?" Caspian sertçe sözümü kesti. Boğazımı temizledim. Sadede gelmem gerekiyordu.

"Evleniyorum," diye duyurdum, karşı taraf sessizleşince şaşırmadım.

"Ne?" diye öksürdü ve ben onu suçlamadım. Crystal'dan önce kadınlar ve ilişkiler söz konusu olduğunda nasıl olduğumu biliyordu.

"Evleniyorum," diye yavaşça tekrarladım, umarım çileden çıkmazdı.

"Seni duydum," diye gürledi derin sesi. "Bu bir şaka mı? Çünkü ," diye ciddi bir şekilde sordu. İçimden yükselen kaygısız kıkırdamalara engel olamadım.

"Şaka değil," diye açıkladım sesimde bir gülümsemeyle. Ama hâlâ mantıklı konuşmuyordu.

"misin?"

"Öyleyim," diye yüzümde bir gülümsemeyle onu rahatlattım. "Bak, Brady Bunch olmadığımızı biliyorum ama belki biraz zaman ayırıp gelebilirsin diye umuyordum. Ya da belki sen neredeyse oraya gidebiliriz, böylece onunla tanışabilirsin," diye önerdim çünkü Crystal birlikte çalıştığım adamlarla tanışmış olsa da ailemle tanışmasını istiyordum.

"Lanet olsun," diye fısıldadı kabaca. "Ciddi misin sen?"

"Ölümçül."

"Tebrikler, dostum! Tabii ki orada olacağım. Bir şeyin ortasındayım, umm-" Hemen sözünü kestim çünkü konu kardeşimin yaptıklarına gelince, cehalet mutluluktu.

"Bana söyleme. Bilmeme gerek yok."

"Doğru," diye mırıldandı Cas.

Mühürlerden ayrılıp Yedi Denizin Neşeli Adamları'na katıldığı andan itibaren anlaşılmamız buydu. Sonuçta ben yasalara uyan bir vatandaştım. Ağabeyimin ahlaki açıdan gri olan işlerini bilmeme gerek yoktu, bilmek de istemiyordum.

"Caspian, hâlâ orada mısın?" Seslendim ve kardeşimin boğazını temizlediğini duydum.

"Bu iş bittikten sonra orada olacağım," diye söz verdi. İçimin rahatladığını hissettim. "Vaktiniz varsa sizi çağırabilirim ya da uçakla gelebilirim. Hangisi uygunsa," diyerek ruhumdaki dinginliği daha da artırdı.

"Şu anda ?" diye sordum. "Tortola," diye cevap verdi ve ben de kıs kıs güldüm.

"Biraz fazla burnu havada, değil mi?" Alay ettim. Uzun zaman önce İngiliz Virgin Adası korsan yuvası olarak bilinirdi.

"Bu gerçek mi, yoksa birini mi hamile bıraktın?" Caspian sordu. Beni görememesine rağmen başımı salladım. "Eğer onu hamile bıraktıysan, evlilik çözüm değil," diye ekledi. Bu Cas'dı. Adada bir yerlerde olabilirdi ama hâlâ beni izliyordu.

"En gerçek şey, Cas. Ve inşallah yakında çocuğumu da doğuracağım," diye ciddi bir itirafta bulundum.

"Kahretsin, öyle mi?" diye mırıldandı. "Tamam o zaman. Bunu duymak istiyorum ama-"

"Meşgulsün." İçimi çektim, bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyordum. "Biliyorsun, geri gelebilirsin," diye önerdim, her zaman yaptığım gibi. Genelde düşündüğü gibi damarına basmak için değil, ona geri dönmesi için bir fırsat vermek içindi. Eğer isterse.

"Sanmıyorum," diye cevap verdi hemen, alışık olduğum gibi. Ama denemek zorundaydım. Ağabeyim olması ona göz kulak olmak istemediğim anlamına gelmiyordu. Okyanusun ortasında yaptığı şeyleri yapmak tehlikeliydi.

"Akıllı ol," diye hatırlattım ama telefon görüşmesi bitmeden önce önerimi dikkate alamayacak kadar dikkatinin dağıldığından emindim.

"Hey." Crystal dışarı çıktı ve kucağıma oturdu. "Kardeşinle konuştun mu?"

"Caspian tebrikler diyor." Göz kırptım ve dudakları dudaklarıma dokunduğunda aşka biraz daha derinden düştüm. "Yakında ziyarete gelecek."

"Güzel, bebeğim. Onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum." "Ailen iyi mi?"

"Öyle olduklarını biliyorsun. Annem bana babamla konuştuğunu ve onun onayını aldığını söyledi. İki kez mi?" Güldü ve ben de başımı salladım.

Sessizce, Crystal ile her zaman böyle mi olacak diye merak ettim. Onu bir gün öncesinden daha çok sevdiğimi ama hiçbir zaman ertesi gün seveceğim kadar çok sevmediğimi fark ettim.

Her iki şekilde de bekleyemedim.

EPILOG

KOOPER

On iki yıl sonra

I Yatakta yuvarlandım ve kollarım tam olarak aradıklarını buldular. Uykunun derinliklerinde bile güzel kadınım kımıldadı, güzel kıcının kıvrımı zaten sert olan boyuma çarptı. İçime çektim Crystal'ın derin kokusu. Kokusunu çok seviyordum. Vanilya, çilek ve biraz da güneş ışığı gibi.

"Mmm, daha çok erken," diye inledi ve sesini duyduğumda dudaklarımın yukarı doğru kıvrıldığını hissettim. Kamyonda geç saatlere kadar çalıştığı ve lokantada erken saatlere kadar çalıştığı için kızım izin günlerinde uyumayı çok severdi.

"Bir sürprizim var," diye fısıldadım kulağının kabuğuna ve kıcının mükemmel kıvrımının uzunluğuma sürtündüğünü hissettim. Kendi iniltimi bastırmak zorunda kaldım. "Coop, eğer beni dürtüyorsa, bu sürpriz değil.

Buna kanmayacağım.

Yine mi?" diye küstahça konuştu. Bedenim sessiz kahkahalarla sarsıldı. Kollarımda döndü ve bana baktı, böylece bakışlarımız buluştu ve gülümsedi.

Tanrım, çok güzeldi. O ela gözler dizlerimin bağını çözdü.

Aramızdan göz açıp kapayıncaya kadar kaç yıl geçerse geçsin, o hâlâ gördüğüm en güzel şeydi. Crys bana üç güzel kız hediye ettiği için bu da bir şey ifade ediyordu.

"Çamaşır sabahı."

"Ne?" Güldü ve başını salladı. "Burada bir çamaşır makinemiz ve kurutucumuz var," diye hatırlattı bana.

"Kimin umurunda?" Mırıldandım. "En sevdiğim kızla paten kaymak istiyorum." Saçlarını yüzünden çekerek göz kırptım. "Sen ne düşünüyorsun?"

"Önce bana kahve getirirsen varım," diye mırıldandı gülümseyerek.

"Anlaştık, benim waffley güzel karım. Anlaştık."

Onu sertçe öptüm ve geri çekilmek için kendimi zorlamak zorunda kaldım.

Kızlar hafta sonunu ailesinin evinde geçiriyorlardı ve her ne kadar kadınımı evin etrafındaki her düz zeminde gezdirmek istesem de, tanıştığımızın ertesi sabahı birbirimizle ilk kez karşılaştığımızda başlattığımız geleneği seviyordum.

Hayat ne zaman yoğunlaşsa ya da kontrolden çıktığını hissetsek, bir saatliğine kaçır ve oraya giderdik. Elbette, onun vücudu benim en sevdiğim yerdı ama her şeyin başladığı yere geri dönmenin inanılmaz samimi bir yanı vardı.

O ilk gece ona ilk görüşte aşık olmuş olabilirim. Ama ertesi sabah onun paten kayışını izlerken, eli elimde, işte orada aşık olmuşum. Ne de olsa, otuz altı yıllık dünya hayatımdan sonra hayatımın başladığı yer orasıydı.

Crystal'a ve birlikte kurduğumuz hayata aşkla bağlı olmak başıma gelen en güzel şeydi.

COOPER'IN KARDEŞİNİ TANIYIN!

Caspian'ın hikayesi 25 Mayıs'ta geliyor!

Faith'in hikayesiyle ilgileniyor musunuz?
Merak etmeyin. İnanç Durumu Haziran 2022'de geliyor!

TÜYLERİNİ ÜRPERTEN GİZLİ BİR BAKIŞ

BİRİNCİ BÖLÜM

Caspian 'Cas' Briggs

Telefonum çaldı ve ekrana baktığımda bunun konuşmam gereken son kişi olduğunu anladım. Özellikle de o anda. Gözlerim, bu sabah Tortola sahilindeki en lüks yatlardan birinden ayrıldığını bildiğim bir su taksisiyle rıhtımdan indiğini gördüğümünden beri takip ettiğim seksi, kıvrımlı bir şeye kilitlenmişti.

Ama aile , ne kadar farklı olursak olalım.

"Ne?" Cevap verdim ve diğer taraftan benimkine benzer sert kahkahasını duydum.

Eğer çok gülersem.

"Kahretsin, sevildiğimi hissetmeye ihtiyacım olduğunda kimi arayacağımı biliyorum," diye dalga geçti küçük kardeşim Cooper. O, mağazanın sonunda duran ve üzerinde harika duracağını bildiğim renkli bir elbiseye bakarken ben bir gömleğe bakıyormuş gibi yaparak mağazada dolaştım.

"Meşgulüm. Ne ?"

"Az konuşan bir adam," diye gözlemledi Coop, ama benim hakkımda bunu biliyordu. "Orduya geri dönmek istemediğine emin misin? Hep düşünmüşümdür-"

"Bunun için zamanım yok Coop. Ne oldu?" Onu dükkânın içinde dikkat çekmeden takip ederken sözünü kestim. Tanrım, kız inanılmazdı. Başının tepesinden ayak parmaklarına kadar beni bilmeden büyülemişti.

Mükemmel kalçalarının salınımı, onu incelerken korumam gerektiğini bildiğim mesafeyi koruyamayacak kadar kışkırtıcı ve baştan çıkarıcıydı. Şeftali rengindeki pamuklu elbisesi dizlerinin hemen üstünden sıyrılıyor ve

kremsi, tonlu kalçalarına bir göz attı. Renk, bronz tenini öne çıkarıyordu ve gözlerinin yumuşak kahverengisi neredeyse parlıyor gibiydi.

"Evleniyorum," diye açıkladı. Sözlerini algılamam bir an aldı.

"Ne?" Öksürdüm, can alıcı noktayı duymayı bekliyordum çünkü Cooper bir oyuncuydu.

Her limanda bir kadını olan bir Donanma Mührü ve ona bağlı bir ip yok. O özgür bir kuştu.

"Evleniyorum," diye yavaşça tekrarladı, kelimeler bana hala tam olarak bir anlam ifade etmiyordu.

"Seni duydum." İşaretimin izini kaybederek arkamı döndüm. "Bu bir şaka mı? Çünkü anlamıyorum," diye ciddi ciddi sordum ve arka planda onun kaygısız kıkırdamasını duydum.

"Şaka değil," diye açıkladı sesinde bir gülümsemeyle. Ama hâlâ bir anlam ifade etmiyordu.

"misin?"

"Öyleyim," dedi ve eğer haklıysam sesindeki gülümseme parladı. "Bak, Brady Bunch olmadığımızı biliyorum ama belki biraz zaman ayırıp gelebilirsin diye umuyordum. Ya da belki sen neredeyse oraya gidebiliriz, böylece onunla tanışabilirsin."

"Vay anasını," diye fısıldadım ve ne olduğunu anlamadan dudaklarım yukarı doğru kalktı. "Ciddi misin sen?"

"Ölümcül."

"Tebrikler, dostum! Tabii ki orada olacağım. Bir işin ortasındayım, umm-"

"Bana söyleme. Bilmeme gerek yok," diye sözümü kesti. Yavaşça nefes verdim.

"Doğru," diye mırıldandım. Bu bizim anlaşmamızdı. Ne de olsa yasalara uyan bir vatandaştı. Ahlaki açıdan gri olan eylemlerimi bilmesine gerek yoktu ve bilmek de istemiyordu, her ne kadar çoğunlukla anladığını bilsem de.

İşimi hatırlayınca kızımı aramak için döndüm, tam o sırada kapının zili çaldı ve kızın dükkândan çıkışını izledim. İzlediğinden tamamen habersizdi. Takip edildim. Bir sokak yemeği arabasına doğru yürürken gözlerim onu takip etti ve içimi kaplayan aşırı korumacılık duygusundan sıyrılmaya çalıştım. Geçmişte pek çok iz sürmüştüm ama onda farklı olan bir şey vardı.

"Caspian, hâlâ orada mısın?" diye seslendi kardeşim ve ben boğazımı temizledim.

"Bu iş bittikten sonra orada olacağım," diye söz verdim. "Vaktiniz varsa ikinizi çağırabilirim ya da uçakla gelebilirim. Hangisi uygunsa," diye teklif ettim ve Cooper'ın rahatlayarak iç çektiğini duydum. Bir an için onu geri çevireceğimi düşünüp düşünmediğini merak ettim.

"Şu anda ?"

"Tortola," diye paylaştım ve yapacağını bildiğim gibi kıs kıs güldü.

"Biraz fazla burun üstü, değil mi?" Kıkırdadı ve dudaklarım seğirdi. Bu konuda haksız sayılmazdı. Uzun zaman önce İngiliz Virgin Adası korsan yuvası olarak bilinirdi.

"Bu gerçek mi, yoksa birini mi hamile bıraktın?" Birkaç nedenden dolayı konuyu değiştirerek sordum. Birincisi, ne kadar az bilirse o kadar iyiydi. İkincisi, ağabeyi olarak ona göz kulak olmak benim görevimdi. "Eğer onu hamile bıraktıysan, evlilik çözüm değil," diye ekledim.

"En gerçek şey, Cas. Ve Tanrı'nın izniyle, yakında çocuğumu ona doğuracağım." Hay sikeyim. Düşündüğümünden daha da ciddiymiş.

"Lanet olsun, öyle mi?" Mırıldandım, kardeşimin olayların akışını değiştirmesi karşısında başımı salladım. O, aşık olup evleneceğini düşüneceğim son kişiydi. *En azından isteyerek.* "Tamam o zaman. Bunu duymak istiyorum ama-"

"Meşgulsün." İçini çekti, bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyordu. Şu anda yaptığım şeyden hoşlanmıyordu. Ama anladı. "Biliyorsun, geri gelebilirsin," diye önerdi, belli ki telefonu kapatmak için acele etmiyordu.

"Sanmıyorum," diye hemen cevap verdim çünkü ihtiyacım olan son şey bir nasihatti. Ülkeme hizmet etmişim. Çok fazla bok görmüş ve hiçbir gerçek sorunu çözmeyen daha da fazla bürokrasi yaşamışım.

"Akıllı ol," diye hatırlattı bana, ama işaretimin güzelliği yüzünden sözlerinin nüfuz etmesine izin veremeyecek kadar kendimden geçmişim.

Satıcıya gülümsemesini izledim. Yaşlı adam bir şey söyledi ve o da güldü. Tüm kalbiyle. Hiç vazgeçmeden. Ve lanet olsun, o gülümsemeyi görmek istedim. O kahkahanın bana doğru yönelmesini. Bunun kulaklarıma müzik gibi geleceğine dair bir his vardı içimde. Kahretsin, sadece bu görüntü bile göğsümde bir şeylerin canlanmasına neden oldu. O noktayı ovaladım.

"Evet. Akıllıca," diye .

Fortuna Rios söz konusu olduğunda zeki olmak isteyeceğim son şeydi.

Onun bir hedef olması gerekiyordu.

Takip ettiğim ve sonunda tanıdığım biri. Onu etkiledim, böylece çalıştığı yataın içinde benim gözlerim ve kulaklarım olabilirdi.

bilgi almak için. Çalıştığı gemiyi kiralayan adam büyük bir işti ve bu görev için ödenen para öldürücü olacaktı.

Ama şaka benim üzerimdeydi.

Fotoğrafını gördüğüm ve alışılmadık bir heyecan hissettiğim anda görevi Gummer'a devretmeliydim. Ama o zaman bile, resmine bir kez baktığımda artık çok geçti.

Herhangi bir erkeğin onun etrafında olduğu düşüncesi çenemi sıkmana neden oluyordu. Bir başkasının onu etkilemesi, ona gülümsemesi, onunla flört etmesi ya da daha kötüsü, ona dokunma mesafesinde olması fikri beni kıpkırmızı yapıyordu.

Tüylerim diken diken oldu, bu sefer akıl pencereden uçup gitti. Triton bana yardım et!

DAHA FAZLA SEAL TEAM ROMEO KİTABINA GÖZ ATIN

Nichole Rose'dan Kolay Teslimiyet
'Fern Fraserdan Baskı Altında
Khloe Summers tarafından İmzalandı, Mühürlendi,
Teslim Edildi Kat Baxter tarafından Covert Curves
Crossing Enemy Lines - Cameron Hart
Broken SEAL - Tarin Lex
Çok Derinde Emma Lee Jayne by Bir
Öpücükle Mühürlendi by Mazzy
King
One Night with a SEAL Eve London by
Love Anchored Mayra Statham Love by by
Blown Away by Loni ReeOperation Claim
Curves Lana
Kalbinden Vurulmak Emily Bunney
Kalbimi Savunmak Barbra Campbell
Operasyon: Wife Her Up Chloe Maine by
Sealing the Deal by Poppy Parkes

MAYRA STATHAM'IN KİTAPLARI

Briggs Kardeşler

[Aşk Demir Attı](#)

[Shiver His - 'taTimbers25 Mayıs'ta](#)

Espinoza Sisters

[İnanç Durumu - 6/9 geliyor](#)

Kırık Mühür - 7/6 geliyor

Varisiyle Birlikte Doğdu- 8/16'da geliyor

Fast & Flirty Motors

[Gizli Noel Baba](#)

[Şampanya Sorunları](#)

[Aptal Aşk Tanrısı](#)

Lucky [Charms](#)

Arkadaşlık Günü

Günlükleri -

[Tereyağlanmış](#)

[Çiselenmiş](#)

[ÇırpılmışKarıştırıl](#)

[miş](#)

[Friendsgiving Chronicles Boxset \(Özel içerikle!\)](#) Martinez

Brothers

Yaramaz [Öpücükler](#)

Riskli [Öpücükler](#)

Sinsi [Öpücükler](#)

Mountain Lakes Serisi

[Booked & Hooked](#)

[Towed & Owned](#)

[Roasted & Toasted](#)

Kappa Sweets Serisi

[Onun Akıllı](#)

[Pantolonu Onun](#)

[Sıcak Tamale'si](#)

Onun havai

kafası onun

aptalı

Onun Butterfingers'ı

Her Lifesaver- Yakında Stone

Creek, TX Serisi Süpürüldü

Tangled Up- Çok Yakında

Zamansız Seri

5 Daha

DakikaDakika

Dakika Son

Dakika Doğru

Adamlar Serisi

YALAN

HİLE

İÇKİSİ

ÇALM

AK

Right Men Serisi kutu seti (Özel içerik içerir!) Beech Grove

Serisi

Burning Bridges

Donut Tucker

Dışarıda Knoxed

Up

Bir Şövalyeden

Daha 'i Fazlası

Oldukça Açıkça

GabeÖpüyor

Küçük Siyah Elbise

Mamacita'nın

Margarita'İhtiyacı Var ya İyi

Geceler, Ruby

Asla Çok Geç Değil

Serisi Seni Özlemek

Seni Dilemek Senin İçin

Şanslı Olmak

Altı Derece Serisi Crown'ın

Aşk ŞansıTaşa Kazınmış

Uzaklara Taşındı

Davenport Limanı

Danes Kardeşler Serisi

Sıcak Servis

En İyi Arkadaş Tarafından

EdildiBay Tamirci Nakavt

Locked In

Kıvrımlı

Fit

Standalones

Already Home

Advanced Spanish

Cookies & Kismet

Merry & Bright

Mistletoe Wishes

Remind Me

Yavaş Sürüş Kayda

Değer Bir Şey

Şansını Denemek- Storybook Pub Antolojisi The

Do-Over

Blaze'e kadar

Zaiden- Cimri Bir Noel

TEŞEKKÜRLER

Bir kitap yaratıldığında, bilgisayar başında sadece bir yazar yoktur. Kitabın hayata geçmesine yardımcı olan bir ekip vardır.

Halkımı seviyorum. Her birine sonsuza dek minnettarım.

Bebeklerim ve Hubs: Sabrınız ve desteğiniz için teşekkür ederim. Teslim tarihi altında olduğumda bunun kolay olmadığını biliyorum. Sizler benim hayatımsınız ve bir numaralı amigolarım olduğunuz için size minnettarım.

Julia, Kelly ve DD: Yaptığınız her şey için teşekkür ederim. Dünyanın dört bir yanına dağılmış durumdayız, ancak arkadaşlığınızın, desteğinizin ve sevginizin benim için dünyalara bedel olduğunu bilmenizi isterim. Siz olmasaydınız ne yapardım gerçekten bilmiyorum. Sizi seviyorum!

Statham'ın Seksi Yıldızları: Sonsuz desteğiniz ama en çok da dostluğunuz için çok teşekkür ederiz!

Sen, güzel okuyucu: Bu hikâyeye şans verdiğin için teşekkür ederim. Bunun benim için ne anlama geldiğini bilemezsin. Aralarından seçim yapabileceğiniz bir sürü kitap olduğunu biliyorum ve kelimelerimi okumak için zaman ayırdığınız için alçakgönüllü ve onurluyum.

Cidden, !

Size minnettarım ve umarım Love Anchored'ı beğenmişsinizdir!

YAZAR HAKKINDA

Mayra Statham üç çocuğu ve kocasıyla birlikte Güney Kaliforniya'da yaşıyor. Yazmadığı ya da ailesiyle takılmadığı zamanlarda, onu bir aşk romanının arkasına saklanmış, yüksek kafeinli bir içeceğin tadını çıkarırken bulabilirsiniz.

Okurlarından haber almayı seviyor.

Kendisiyle @mystathamwrites sosyal medya platformlarında bağlantı kurun veya e-posta gönderin mayrastatham@gmail.com

Cooper ve Crystal'ın hikayesini beğendiniz mi?

Lütfen bir yorum bırakmayı düşünün.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.